

POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
WYDZIAŁ ELEKTRONIKI

KIERUNEK: INFORMATYKA
SPECJALNOŚĆ: INŻYNIERIA SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

PRACA DYPLOMOWA
INŻYNIERSKA

Szablon pracy dyplomowej
inżynierskiej/magisterskiej, wersja 0.6

Engineering/master thesis template, version 0.6

AUTOR:

Imię Nazwisko

PROWADZĄCY PRACĘ:

tytuł, Imię Nazwisko, Jednostka

Opracował: Tomasz Kubik <tomasz.kubik@pwr.edu.pl>
Data: maj 2021

Tekst zawarty w niniejszym szablonie jest udostępniany na licencji Creative Commons: *Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Na tych samych warunkach, 3.0 Polska*, Wrocław 2021. Oznacza to, że wszystkie przekazane treści można kopiować i wykorzystywać do celów niekomercyjnych, a także tworzyć na ich podstawie utwory zależne pod warunkiem podania autora i nazwy licencjodawcy oraz udzielania na utwory zależne takiej samej licencji. Tekst licencji jest dostępny pod adresem: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/pl/>. Podczas redakcji pracy dyplomowej stronę tę można usunąć. Licencja dotyczy bowiem zredagowanego opisu, a nie samego latexowego szablonu. Latexowy szablon można wykorzystywać bez wzmiankowania o jego autorze.

Streszczenie

Streszczenie w języku polskim powinno zmieścić się na połowie strony (drugą połowę powinien zająć abstract w języku angielskim).

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Nam id nulla a adipiscing tortor, dictum ut, lobortis urna. Donec non dui. Cras tempus orci ipsum, molestie quis, lacinia varius nunc, rhoncus purus, consectetur congue risus.

Słowa kluczowe: raz, dwa, trzy, cztery

Abstract

Streszczenie in Polish should fit on the half of the page (the other half should be covered by the abstract in English).

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Nam id nulla a adipiscing tortor, dictum ut, lobortis urna. Donec non dui. Cras tempus orci ipsum, molestie quis, lacinia varius nunc, rhoncus purus, consectetur congue risus.

Keywords: one, two, three, four

Spis treści

Spis rysunków

Spis tabel

Spis listingów

Skrty

-

OGC (ang. *Open Geospatial Consortium*)
XML (ang. *eXtensible Markup Language*)
SOAP (ang. *Simple Object Access Protocol*)
WSDL (ang. *Web Services Description Language*)
UDDI (ang. *Universal Description Discovery and Integration*)
GIS (ang. *Geographical Information System*)
SDI (ang. *Spatial Data Infrastructure*)
ISO (ang. *International Standards Organization*)
WMS (ang. *Web Map Service*)
WFS (ang. *Web Feature Service*)
WPS (ang. *Web Processing Service*)
GML (ang. *Geography Markup Language*)
SRG (ang. *Seeded Region Growing*)
SOA (ang. *Service Oriented Architecture*)
IT (ang. *Information Technology*)

Rozdział 1

Wstęp

1.1. Geneza pracy

Usługi sieciowe, zarówno te dostępne publicznie jak i te realizowane dla celów prywatnych, pełnią kluczową rolę w kontekście funkcjonowania współczesnej sieci internetowej. Zapewne nikt z nas, nie jest w stanie wyobrazić sobie kształtu obecnego Internetu bez takich rozwiązań, sieciowych jak obsługa poczty elektronicznej, realizacja transferu plików, czy też przede wszystkim dostęp do aplikacji oraz witryn internetowych. Szczególnie w obrębie ostatniej spośród wymienionych usług, na przestrzeni ostatnich lat zauważyć można bardzo duży... liczbą zmian dotyczących sposobu ich definiowania oraz realizacji. Powodem pojawiania się tych zmian, jest niewątpliwie konieczność zachowania bezpieczeństwa oferowanych rozwiązań, uwzględniając coraz to większy ruch sieciowy, generowany przez nieustannie zwiększającą się... siłą liczbą użytkowników Internetu. Ponadto, od nowoczesnego systemu internetowego, wymaga się coraz to większego poziomu skalowalności, a także pełniejszego działania.

Poparciem niniejszych słów, może być treść wydawanego w kilkuletnich odstęgach czasu raportu firmy Cisco, dotyczącego przewidywań, oraz trendów sieciowych (tj. Cisco Annual Internet Report). Zgodnie z przedstawionymi w przytoczonym raporcie informacjami, a także porównując informacje te, z faktycznymi wartościami wskaźników dotyczących ruchu w internecie, zaobserwować możemy niemalże trzykrotny wzrost globalnego ruchu sieciowego na przestrzeni ostatnich pięciu lat. Ponadto, liczba klienckich urządzeń, sieciowych, wykorzystywanych w celu uzyskania dostępu do usług udostępnianych w Internecie, na przestrzeni analogicznego przedziału czasowego, zwiększyła się z wartości 2,4 urządzenia na osobę, do poziomu niemalże czterech hostów sieciowych przypadających na pojedynczego reprezentanta globalnej populacji.

Należy także zwrócić uwagę, jakiego typu ruch sieciowy pełni dominującą... rolę w kontekście dzisiejszego Internetu. Ponad 80% globalnego konsumenckiego ruchu internetowego stanowi... dane dotyczące usług wideo, około dziesięć procent światowego ruchu obejmują pozostałe treści udostępniane w ramach aplikacji oraz witryn internetowych, a pozostałe 10% to ruch generowany m.in. przez usługi transferu plików, poczty elektronicznej, czy też gier online. Na podstawie tych informacji, zauważyć możemy, że ponad 90% całości danych, przesyłanych w ramach globalnej sieci, musi być przetwarzanych przez aplikacje internetowe, bądź usługi sieciowe z nimi powiązane. Dlatego też, zaawansowane witryny internetowe komunikujące się z usługami sieciowymi, zwane dziś systemami internetowymi, tworzone są z wykorzysta-

niem coraz to bardziej udoskonalonych modeli architektonicznych, pozwalających na coraz to łatwiejszą budowę i rozwój rozwiązań, przystosowanych do potrzeb aktualnego ruchu sieciowego [?].

Jednym z pierwszych, a także najbardziej podstawowych podejść do projektowania i implementacji systemów internetowych było wprowadzenie modelu architektury definiującego aplikacje monolityczne. W modelu tym, użytkownik aplikacji, wykorzystując oprogramowanie klienckie, którym w tym przypadku jest przeglądarka internetowa, wysyła żądanie uzyskania zasobu definiującego odpowiedni adres url ((ang. *Uniform Resource Locator*)). Łączenie to, odbywa się bezpośrednio do fizycznego zasobu zlokalizowanego na serwerze, który przed dostarczeniem do klienta było przetwarzane przez serwer w celu uzupełnienia go danymi uzyskanymi z zewnętrznych źródeł, m.in. z systemu bazodanowego. Odpowiednio przygotowana statyczna zawartość odpowiedzi serwera, przybiera formę pliku HTML (ang. *HyperText Markup Language*) było, a następnie przesyłane bezpośrednio do przeglądarki internetowej. Podejście to, wyrażające się w całościowym brakiem dynamiki działania systemu internetowego, ponieważ każde zdarzenie wywoływane przez oprogramowanie klienta, wymagało zaadresowania i wygenerowania nowego łączenia w kierunku serwera, którego odpowiedzią było, a nowa zawartość warstwy prezentacyjnej systemu.

W związku z zauważeniem pewnej regularności dotyczącej funkcjonowania większości systemów internetowych, związanej z faktem niejednokrotnego generowania nieznacznie różniących się odpowiedzi serwera, a także w związku z rozwojem języka skryptowego JavaScript oraz technologii Flash, aplikacje w ramach architektury monolitycznej zaczęły uwzględniać obsługę łańcuchów, zawierających przetworzone fragmenty warstwy prezentacyjnej. Ponadto, możliwa stała się dynamiczna podmiana określonych fragmentów treści, bez konieczności ponownego pozyskiwania pozostałej zawartości widoku. Usprawnienie to, opierające się na technice realizacji łańcuchów, asynchronicznych w ramach JavaScript (ang. *AJAX - Asynchronous JavaScript and XML*) pozwoliło na poprawę wydajności działania aplikacji internetowych przyczyniając się do zmniejszenia kosztów generowania zapytań, a także redukcji rozmiaru pojedynczej odpowiedzi serwera. Rozwiązanie to, nie było jednak bezpośrednio na strukturę systemu, którego głównymi mankamentami były: pojedynczy centralny punkt przetwarzania łańcuchów, a także brak separacji logiki działania systemu od warstwy prezentacyjnej.

Niedoskonałości omawianego powyżej modelu zostały zniwelowane poprzez wprowadzenie architektury zorientowanej na serwisy (ang. *SOA - Service Oriented Architecture*). W podejściu tym, dokonano separacji warstwy prezentacyjnej systemu, a także wszystkich pozostałych funkcjonalności dotyczących logiki biznesowej oraz przetwarzania danych. Reużywalne oraz autonomiczne usługi sieciowe pozwalały na realizację określonych funkcji systemu, a sposób komunikacji klienta z usługą, jak i komunikacji pomiędzy poszczególnymi serwisami definiowany było, przez standaryzowane kontrakty. Zdefiniowanie architektury zorientowanej na serwisy umożliwiło budowę skalowalnych systemów internetowych, których poszczególne części mogły być realizowane w dowolnej technologii, a implementacja nowej funkcjonalności nie wymagała przebudowy pozostałych komponentów. Rozwiązanie to, wprowadzało jednak dodatkowy narzut dla każdej z przesyłanych wiadomości, wynikający ze zwiększonej skomplikowanej struktury łańcuchów, tworzonej z wykorzystaniem języka XML (ang. *Extensible Markup Language*). Ponadto, wraz ze wzrostem poziomu zaawansowania systemu internetowego, autonomizacja oraz reużywalność poszczególnych komponentów malała, ze względu na powstawanie specyficznych dla określonego rozwiązania zależności [?].

W związku z coraz to większymi wymaganiami dotyczącymi aplikacji internetowych, dominująca obecnie architektura rozproszonych usług sieciowych zastąpiona została, a poprzez model uwzględniający warstwy klienckie oraz interfejs programowania aplikacji (*ang. Application Programming Interface*). W przypadku nowoczesnych systemów internetowych, oba z tych komponentów budowane są w oparciu o architekturę n-warstwową (*ang. N-Tier Architecture Application*). W ramach niniejszego modelu, klient wysyła dane do interfejsu API, który na początku przetwarza jego treść, a następnie wywołuje usługę utworzoną w celu realizacji określonego zadania. Celem serwisu jest przetworzenie logiki biznesowej dla danej funkcjonalności, a także odwołanie się do usług dostępu do danych w celu ich uzyskania z zewnętrznego źródła informacji. Odpowiednio przygotowana odpowiedź jest następnie przekazywana do warstwy obsługi danych, która zwraca ją określönemu klientowi. W przeciwieństwie do pierwszego z przytoczonych modeli, odpowiedź API nie jest dokument HTML, a jedynie dane dotyczące zasobu, które chce uzyskać klient. Sam zasób natomiast, nie jest elementem warstwy prezentacji systemu a zbiorem danych lub typem operacji, które można na tym zbiorze wykonać. Upraszczając, stwierdzić można, że API pełni rolę pośrednika pomiędzy warstwą prezentacji a zbiorem danych oraz operacji ich przetwarzania, a także dostarczania. Poszczególne usługi realizujące logikę biznesową aplikacji zawarte są bezpośrednio wewnątrz API, co nie oznacza jednak, że nie mogą odwoływać się do serwisów zewnętrznych. Takie podejście do budowania systemów internetowych zapewnia zarówno skalowalność poszczególnych aplikacji wchodzących w skład systemu, jak i rozwiązuje problemy architektury SOA związane z zależnościami występującymi pomiędzy usługami. Dlatego też, architektura ta jest powszechnie wykorzystywana w celu budowy i zarządzania nowoczesnymi oraz zaawansowanymi systemami internetowymi [?].

Zarówno zdecentralizowana architektura zorientowana na serwisy, jak i centralna architektura oparta o interfejs programowania aplikacji, w przeciwieństwie do architektury monolitycznej, dostarcza zdecydowanie większą możliwość związanych z ewaluacją działania poszczególnych komponentów systemu. Dzięki powstaniu ostatnich dwóch, spośród trzech przedstawionych modeli architektonicznych, możliwe jest nie tylko zbudowanie efektywnie działającej aplikacji internetowej, ale także ciężej, a ocena poprawności implementacji jej komponentów, w celu ustawicznego doskonalenia całego systemu.

Niniejsza praca, traktująca bardziej o ewaluacji efektywności działania interfejsów programowania aplikacji, w kontekście jednych z dwóch najpopularniejszych środowisk rozwoju oraz uruchamiania api. Ponadto, porównane zostaną parametry wydajnościowe w kontekście określonych przypadków użycia interfejsu API, bardziej tego niezbadanego powszechnie wykorzystywanej architektury systemów internetowych.

1.2. Cel i zakres pracy

Celem pracy jest porównanie wydajności działania interfejsów programowania aplikacji, tworzonych z wykorzystaniem języków programowania C# oraz JavaScript. Interfejsy, wykonywane są w dwóch różnych środowiskach uruchomieniowych. Dla języka C#, środowiskiem tym jest platforma .NET, natomiast dla języka JavaScript – platforma NodeJS. Analiza porównawcza, obejmuje zarówno aspekty dotyczące efektywności działania samego interfejsu programowania aplikacji, jak i elementów wchodzących w skład tworzonego systemu. Wśród omawianych rozwiązań, wyróżnić należy

mappery obiektowo-relacyjne, systemy bazodanowe, czy teŹ mechanizmy zarzÄ...dzania pamieciÄ... podrÄ...cznÄ... Niektóre spoŹródŹ wymienionych moduŹów stanowiÄ... integralnÄ... czÄ... API, natomiast pozostaŹe sŹuŹÄ... do rozszerzenia jego funkcjonalnoŹci.

Zakres pracy obejmuje: przeglÄ...d literaturowy, implementacjÄ...rodowiska badawczego, realizacjÄ... badaŹ, oraz opracowanie wynikÄ...w. PrzeglÄ...d literatury tyczy siÄ... aspektÄ...w zwiÄ...zanych ze strukturÄ... i zasadÄ... dziaŹ,ania interfejsÄ...w programowania aplikacji, a takŹe kwestii dotyczÄ...cych wykonywania pomiarÄ...w wydajnoŹci dla poszczegŹlnych operacji sieciowych. Operacje sieciowe, realizowane sÄ... w ramach obsŹ,ugi ŹÄ...dania przez API. Etap implementacji Ź...rodowisk badawczych skŹ,ada siÄ... z budowy interfejsÄ...w w oparciu o porÄ...wnywane Ź...rodowiska rozwoju i uruchamiania aplikacji, a takŹe konfiguracji platformy lokalnej oraz platform chmurowych, pozwalajÄ...cych na przeprowadzanie analizy dziaŹ,ania systemÄ...w. Realizacja badaŹ,, przeprowadzona zostaŹ,a pod kÄ...tem pomiaru czasu odpowiedzi na ŹÄ...dania uŹytkownika koŹ,cowego biorÄ...c pod uwagÄ... aspekty: wywoŹ,ania serii ŹÄ...daŹ,, obsŹ,ugi wspÄ...Ź,bieŹ...noŹci procesÄ...w, dostÄ...pnoŹci zasobÄ...w platformy hostingowej, a takŹe moŹliwoŹci oferowanych przez mappery obiektowo-relacyjne oraz systemy bazodanowe. Celem etapu opracowania wynikÄ...w jest przedstawienie, wizualizacja oraz analiza rŹŹelnic wartoŹci czasÄ...w odpowiedzi interfejsÄ...w API na poszczegŹlne ŹÄ...dania, w odniesieniu do przeprowadzonych badaŹ,,. Zastosowanymi kryteriami oceny podczas przeprowadzanej analizy jest czas odpowiedzi interfejsu programowania aplikacji dla wygenerowanego ŹÄ...dania, a takŹe maksymalna liczba ŹÄ...daŹ,, jakie jest w stanie obsŹ,uŹyÄ... okreŹ...lone API. Przedstawione kryteria, uwzglÄ...dniane zostaŹ,y w odniesieniu do wykorzystywanego Ź...rodowiska uruchomieniowego oraz technologii implementacyjnej. Przeprowadzone badania, majÄ... sŹ,uŹyÄ... wskazaniu zarŹŹwno pozytywnych aspektÄ...w, jak i problemÄ...w dotyczÄ...cych wydajnoŹci dziaŹ,ania aplikacji tworzonych z wykorzystaniem porÄ...wnywanych technologii. Ponadto, celem jest takŹe przedstawienie moŹliwoŹci zwiÄ...kszenia efektywnoŹci implementowanych interfejsÄ...w programowania aplikacji.

1.3. Struktura pracy

Niniejsza praca, podzielona zostaŹ,a na szeŹ... rozdziaŹów.

Pierwszy z nich, napisany zostaŹ, w celu zobrazowania dziedziny rozwaŹ...anego problemu, a takŹe podkreŹ...lenia jego wagi w kontekŹcie zagadnienia usŹ,ug sieciowych. Ponadto, w rozdziale tym zdefiniowano cel popeŹ,nionej pracy oraz przedstawiono zakres czynnoŹci realizowanych w ramach przeprowadzonych badaŹ,,.

W rozdziale drugim dokonano wprowadzenia teoretycznego do tematyki interfejsÄ...w programowania aplikacji oraz testowania usŹ,ug sieciowych. Wprowadzenie to, w odniesieniu do interfejsÄ...w API dotyczy zarŹŹwno struktury i zasady dziaŹ,ania omawianej usŹ,ugi sieciowej, jak i sposobu realizacji poŹ,Ä...czeŹ,, tej usŹ,ugi z zewnÄ...trznymi Ź...rŹdŹ,ami danych. W ramach wprowadzenia do tematyki testowania usŹ,ug sieciowych wyŹ...niono fundamentalne pojÄ...cia teorii testowania oraz omŹ...wiono dostÄ...pne modele realizacji testÄ...w. Co wiÄ...cej, nakreŹ...lono strategiÄ...w wykonywania pomiarÄ...w wydajnoŹci w kontekŹcie usŹ,ug pracujÄ...cych w sieciach komputerowych. W niniejszym rozdziale, zawarto rŹŹwnieŹ przeglÄ...d pozycji literaturowych, pomocnych w trakcie realizacji badaŹ,, a takŹe przeglÄ...d technologii informatycznych, zastosowanych w procesie implementacji Ź...rodowiska badawczego oraz wykonania pomiarÄ...w.

W ramach trzeciego z rozdziałów, zdefiniowano i omówiono każdy z aspektów rozwiązanego problemu badawczego. Dzięki temu, możliwe stało się sformułowanie zbioru rozwiązyanych scenariuszy badawczych.

W celu realizacji badań, opartych o zdefiniowane w rozdziale trzecim scenariusze badawcze, należało zaprojektować oraz zaimplementować odpowiednio dostosowane środowisko badań. Poszczególne kroki realizacji tego środowiska, zarówno te, dotyczące jego fizycznej struktury, jak i te, które dotyczą implementacji interfejsów programowania aplikacji, opisane zostały w rozdziale czwartym niniejszej pracy.

Ponadto z rozdziałów, ma na celu przedstawienie rezultatów wynikających z przeprowadzonych prac naukowych. Rezultaty te, w obrębie niniejszego rozdziału zostały zgrupowane względem zdefiniowanych uprzednio scenariuszy badawczych, realizowanych w odpowiednio przystosowanym środowisku. Ponadto, dla uzyskanych wartości pomiarowych, dotyczących kryteriów poszczególnych badań, wykonano testy parametryczne, dzięki którym możliwa jest ocena istotności statystycznej zaobserwowanych różnic wynikowych. Co więcej, wyniki każdego z realizowanych scenariuszy badawczych podane zostały krytycznej analizie.

Ostatni z rozdziałów pełni rolę podsumowania. Autor przedstawia w nim uzyskane efekty wykonanej pracy, a także nakreśla możliwości związane z dalszym rozwojem badań.

Rozdział 2

Wprowadzenie teoretyczne

2.1. Wykorzystywane terminy

W niniejszej pracy, posłużyono się terminologią... dystynktywną... z punktu widzenia realizacji, rozwoju oraz ewaluacji usług sieciowych. Najbardziej istotne spośród wykorzystywanych terminów wymieniono poniżej. Dla każdego z pojęć, przedstawiono obcojęzyczne tłumaczenie, a także zdefiniowano spójny oraz zwięzły opis.

Usługa sieciowa

Web Service

Rodzaj systemu informatycznego cechującego się permanentnym wykonywaniem zdefiniowanych funkcji, tuż po uzyskaniu żądania. Żądanie to, przybiera postać danych, przekazanych w ramach systematycznej struktury. Sposób dostarczenia żądania, jego format, a także metoda odpowiedzi na żądanie, definiowane są... poprzez protokół, sieciowy z którego korzysta dana usługa.

Interfejs Programowania Aplikacji (API) - OPIS Z INIEM.

Application Programming Interface

Zbiór zasad oraz procedur determinujący sposób komunikacji pomiędzy wieloma aplikacjami. Aplikacjami tymi mogą być zarówno programy klienckie (np. strona webowa), jak i serwery danych.

API wykonane w technologii REST - OPIS Z INIEM.

RESTful API

Interfejs programowania aplikacji opierający swój budowę oraz sposób funkcjonowania o zbiór ustalonych reguł. Reguły te, dotyczą między innymi: struktury żądań, wysyłanych od klienta do serwera, budowy zasobu odpowiedzi serwera, a także kodów statusów zwracanych z chwilą odpowiedzi w zależności od wykonanej akcji.

Kontroler - OPIS Z INŁ».***Controller***

Klasa, której zadaniem jest obsŁ, uŁŁenie ŁŁÄ...dania aplikacji klienckiej, weryfikacja jego poprawnoŁ>ci, a nastÄ™pnie wywoŁ,anie kodu logiki biznesowej w ramach struktur serwisów. Po otrzymaniu rezultatu obliczeŁ,, z warstwy logiki biznesowej, odpowiedzialnoŁ>ciÄ... metody kontrolera jest zwrócenie przetworzonego zasobu do systemu klienta.

Serwis - OPIS Z INŁ».***Service***

Klasa, zawierajÄ...ca metody odpowiedzialne za realizacjÄ™ logiki biznesowej w ramach interfejsu programowania aplikacji. Obiekt tej struktury danych, wywoŁ,ywany jest bezpoŁ>rednio przed metody klas kontrolerów.

Repozytorium - OPIS Z INŁ».***Repository***

Struktura danych, wykorzystywana do komunikacji interfejsu API z serwerem bazodanowym. Metody, w ramach klas repozytoriów, operujÄ... na modelu danych, przechowywanym w ramach API, a nastÄ™pnie, odwzorowujÄ... ten model za pomocÄ... narzÄ™dzia ORM, na fizycznÄ... zawartoŁ>Ä± bazodanowÄ...

Mapper obiektowo-relacyjny (ORM)***Object-relational mapper (ORM)***

Oprogramowanie, którego gŁ,ównym zadaniem jest konwersja struktury klas modelu danych do fizycznej organizacji tabel w ramach systemu bazodanowego. Ponadto, mapper obiektowo-relacyjny dostarcza zbiór wŁ, aŁ>ciwoŁ>ci oraz metod stanowiÄ...cych fasadÄ™ dla niskopoziomowych procedur dostÄ™pu do bazy danych, a takŁŁe modyfikacji danych w niej zawartych.

PamiÄ™Ä± podrÄ™czna***Cache***

Wydzielony fragment pamiÄ™ci cechujÄ...cy siÄ™ szybkim czasem dostÄ™pu, wysokÄ... przepustowoŁ>ciÄ... transmisji, a takŁŁe ograniczonym okresem trwaŁ,ego przechowywania danych. PamiÄ™Ä± ta, w kontekŁ>cie webowego interfejsu programowania aplikacji, wykorzystywana jest w celu przechowywania wyników czÄ™sto realizowanych operacji, a takŁŁe magazynowania uprzednio dostarczonych do klienta fragmentów odpowiedzi na ŁŁÄ...dania.

WielowÄ...tkowoŁ>Ä± - OPIS Z INŁ».***Multithreading***

Technika programowania, zakŁ, adajÄ...ca wykorzystanie wielu odrÄ™bnie wykonywanych procesów w ramach jednej aplikacji. W przypadku interfejsu API implementujÄ...cego tÄ™ technikÄ™, kaŁŁdy z punktów koŁ,,cowych stanowi osobny wÄ...tek, bÄ™dÄ...cy czÄ™Ł>ciÄ... skŁ,adowÄ... pojedynczego procesu. DziÄ™ki temu, aplikacja jest dostÄ™pna, niezależnie od wywoŁ,anych, niekiedy dŁ,ugo trwajÄ...cych zadaŁ,,

Algorytm metaheurystyczny

Metaheuristic algorithm

Technika projektowania algorytmów nie zapewniających gwarancji uzyskania optimum dla rozważanego problemu, jednakże pozwalająca na zbudowanie systemu, dostarczającego rozwiązanie złozonego zagadnienia w akceptowalnym czasie, a także uzyskiwanego przy wykorzystaniu akceptowalnej ilości zasobów sprzętowych. Algorytm metaheurystyczny, poza konwencjonalnymi regułami stosowanymi w ramach standardowych wzorców programowania, implementuje reguły rozwijania problemów oparte na losowości, będące wynioskowane na podstawie zjawisk fizycznych.

Punkt końcowy usługi sieci Web - OPIS ZINŁ».

Endpoint

Metoda klasy kontrolera, uruchamiana w momencie określania adresu klienta. Do każdego z punktów końcowych, przypisany jest adres wywołania, zbiór wymaganych parametrów, a także obsługiwany typ metody protokołu hipertekstowego. Dzięki temu, bazując na strukturze otrzymanego adresu, interfejs API jest w stanie stwierdzić, który z punktów końcowych powinien zostać wywołany.

Łączenie realizowane w ramach usługi protokołu hipertekstowego

HTTP Request

Struktura danych, wysłana od aplikacji klienckiej (tj. aplikacji internetowej, przeglądarki, czy tego programu klienta HTTP) w kierunku usługi sieciowej. Łączenie protokołu hipertekstowego charakteryzuje się jednoznacznie zdefiniowaną strukturą, uwzględniającą m.in. unikalny identyfikator zasobu, listę zdefiniowanych nagłówek, ciąg adresu oraz jedną z dziewięciu dopuszczalnych metod HTTP.

Odpowiedź usługi protokołu hipertekstowego

HTTP Response

Struktura danych, wysłana przez usługę sieciową w kierunku aplikacji klienckiej. Odpowiedź HTTP, ma na celu poinformowanie klienta serwisu webowego o statusie realizacji, wysłanego przez niego uprzednio adresu. Podstawowymi elementami odpowiedzi usługi protokołu hipertekstowego są: ciąg odpowiedzi (zdefiniowane najczęściej z wykorzystaniem notacji JSON lub języka XML), kod odpowiedzi (liczba determinująca stan wykonania adresu), a także zbiór informacji nagławkowych dotyczących typu danych zawartych w odpowiedzi, czy też fizycznych informacji o serwerze usługi sieciowej.

Kod odpowiedzi usługi protokołu hipertekstowego

HTTP Response Code

Liczba determinująca status realizacji adresu wysłanego przez aplikację kliencką. Kod odpowiedzi stanowi jedną z wymaganych składowych dotyczących standardowego rezultatu zwracanego w ramach usługi opartej o protokół hipertekstowy.

Wyraźmy, że mamy pięć kategorii kodów odpowiedzi, niosących ze sobą... odmienne... informacje. Kategoriami tymi są...: kody informacyjnej odpowiedzi (100-199), kody poprawnej odpowiedzi (200-299), kody wiadomości o przekierowaniu (300-399), kody błędów aplikacji klienckiej (400-499), oraz kody błędów aplikacji serwerowej (500-599).

Czas odpowiedzi usługi protokołu hipertekstowego

HTTP Response Time

Wyrażony w milisekundach, przedział, czasu od momentu otrzymania... danych wygenerowanego przez aplikację kliencką... do chwili zwrócenia rezultatu wykonywanych przez usługę sieciową... obliczeń. Liczba ta, stanowi jedną z wartości pomiarowych, w kontekście efektywności działania interfejsu programowania aplikacji.

Obiektowa notacja JavaScript (JSON) - OPIS Z INNYMI

JavaScript Object Notation

Niezależny od języka programowania format prezentacji, definicji oraz wymiany danych w formie obiektów. Powszechnie stosowany jako sposób generowania danych do interfejsu API, a także odpowiedzi od niego uzyskiwanej.

Testy wzorcowe

Benchmark

Rodzaj ewaluacji oprogramowania, której zadaniem jest określenie referencyjnego poziomu wydajności dla testowanego systemu. Metryki, uzyskane w ramach testów wzorcowych, mogą być wykorzystane jako wartości ograniczeń, względem testów obciążeniowych oraz przeciwnych.

Testy dymne

Smoke testing

Metoda testowania oprogramowania, której celem jest sprawdzenie poprawności funkcjonowania poszczególnych elementów systemu. Testy dymne, wykonywane są... przed testami wydajnościowymi, po to aby upewnić się co do braku błędów implementacyjnych w ramach analizowanego oprogramowania.

Testy wydajności podstawowej

Baseline performance testing

Metoda ewaluacji oprogramowania, pozwalająca na weryfikację działania systemu w warunkach analogicznych do realiów standardowego działania. Na podstawie testów wydajności podstawowej, określonej wartości metryk, które będą miały zastosowanie jako punkt odniesienia dla kolejnych rodzajów testów. Ponadto, wykorzystując standard pomiaru wydajności aplikacji internetowych (taki jak np. APDEX), wartości uzyskane w ramach ewaluacji podstawowych, mogą być używane do określenia punktów satysfakcji, tolerancji oraz frustracji.

Testy obciÅ...ŁŁeniowe

Load testing

Rodzaj testÅłw, ktÅłre majÅ... na celu okrełlenie maksymalnego poziomu natÅ™ŁŁenia operacji, jakie mogÅ... byÅł generowane w kierunku oprogramowania. W kontekłcie niniejszej pracy, operacjami tymi sÅ... ŁŁÅ...dania wysył,ane do interfejsu programowania aplikacji. Kluczowym aspektem testu obciÅ...ŁŁeniowego jest zdefiniowanie progu obciÅ...ŁŁenia aplikacji, powyłŁej ktÅłrego system jest nie w stanie generował poprawnych odpowiedzi w akceptowalnym czasie.

Testy przeciÅ...ŁŁeniowe

Stress testing

Metoda ewaluacji oprogramowania, w ramach ktÅłrej natÅ™ŁŁenie operacji generowanych w kierunku testowanego oprogramowania zwiÅ™kszone jest ponad ustalony prÅłg tolerancji. Celem testu przeciÅ...ŁŁeniowego jest obserwacja sposobu dział,ania systemu, w momencie, w ktÅłrym nie jest on w stanie przetwarzał otrzymywanych ŁŁÅ...dał,, w sposłb poprawny.

Asercja

Assertion

WyrałŁenie typu prawda/fał,sz, zdefiniowane w dowolnym miejscu programu, ktÅłre przyjmuje wartołÅł prawdziwÅ... w momencie speł,nienia hipotezy zawartej w ramach okrełłonego przypadku testowego. Praktyczne podejłcie do procesu testowania funkcjonalnołci oprogramowania, sprowadza siÅ™ do definiowania hipotez oraz ciÅ...gÅłw operacji w kontekłcie przypadkÅłw testowych, a nastÅ™pnie weryfikacji tych hipotez z wykorzystaniem asercji.

2.2. Interfejsy programowania aplikacji

Webowy interfejs programowania aplikacji to usł,uga sieciowa, ktÅłrej celem jest realizacja zadał,, zleonych przez oprogramowanie klienta. Zadania te, dotyczÅ... operacji wykonywanych w kontekłcie okrełłonych zasobÅłw. WyrÅłłŁniÅł mołŁemy operacje zwane zapytaniem (tj. dotyczÅ...ce pozyskiwania danych z ich łsrłdeł,), a takłŁe komendami (tj. zwiÅ...zane z wykonywaniem operacji na danych).

Interfejsy API, budowane sÅ... z wykorzystaniem protokoł,u HTTP, dlatego tełŁ w ich kontekłcie mołŁemy mÅłwił o komunikacji bezstanowej definiujÅ...cej pojÅ™cia ŁŁÅ...dania oraz odpowiedzi. W zwiÅ...zku z charakterystykÅ... protokoł,u hipertekstowego, zarłłwno ŁŁÅ...danie jak i odpowiedłŁs cechuje siÅ™ regularnÅ... strukturÅ... zawierajÅ...cÅ... predefiniowane elementy.

ŁłÅ...danie protokoł,u http wysył,ane jest od aplikacji klienta do interfejsu API. PodstawowÅ... skł,adowÅ... tego polecenia stanowi unikalny identyfikator zasobu URI (*ang. Uniform Resource Identifier*), na podstawie ktÅłrego mołŁliwe jest okrełlenie fragmentu dziedziny obsł,ugiwane modelu danych. Informacja ta jednak, nie jest wystarczajÅ...ca w kontekłcie realizacji jednej z funkcjonalnołci, zdefiniowanych w ramach API. ŁłÅ...danie klienta, musi został uzupeł,nione o jednÅ... z dziewiÅ™ciu ustalonych metod http, obsł,ugiwane w wersji protokoł,u, a takłŁe zbiÅłr linii nagł,Åłłwkowych. Opcjonalnie, informacja wysył,ana w kierunku interfejsu, mołŁe został wzbogacona o zawartołÅł

tekstów... określania... ciała, em... dania (*ang. Request body*). Taki zbiór informacji, pozwala na jednoznaczne... identyfikacje fragmentu kodu programu, który ma zostać wykonany wewnątrz interfejsu programowania aplikacji. W tabelach ?? oraz ?? przedstawiono kolejno listę zdefiniowanych metod protokołu hipertekstowego wraz z wyjaśnieniem ich przeznaczenia, a także zbiór najczęściej wykorzystywanych linii nagłówkowych, w kontekście realizacji... dalej,,.

Tab. 2.1: Zbiór dozwolonych metod protokołu hipertekstowego

Nazwa metody	Opis
GET	Pozyskanie danych dotyczących pojedynczej instancji określonego zasobu lub grupy instancji z opcjonalnym uwzględnieniem warunków kwalifikacji poszczególnej instancji do grupy.
POST	Definiowanie nowej instancji dotyczącej określonego typu zasobu. Przy zastosowaniu metody POST, wymagane jest zdefiniowanie ciała, a... dania, jako części składowej generowanej instrukcji.
PUT	Aktualizacja treści zawartości instancji występującej w ramach odwołania się do określonego zasobu. Przy zastosowaniu metody PUT, wymagane jest zdefiniowanie ciała, a... dania, jako części składowej generowanej instrukcji.
DELETE	Usunięcie istniejącej instancji dotyczącej określonego typu zasobu.
PATCH	Aktualizacja fragmentu zawartości instancji występującej w ramach odwołania się do określonego zasobu. Przy zastosowaniu metody PATCH, wymagane jest zdefiniowanie ciała, a... dania, jako części składowej generowanej instrukcji.
HEAD	Pozyskanie zbioru linii nagłówkowych, które byłyby dostarczone wraz z ciałem odpowiedzi w ramach... dania wykorzystując metodę GET. Wygenerowanie... dania HEAD umożliwia określenie charakteru danych, przed ich ewentualnym pozyskaniem.
OPTIONS	Pozyskanie informacji dotyczących charakterystyki oraz struktury serwera. Definiując... danie typu OPTIONS, klient może dowiedzieć się o dopuszczalnych metodach HTTP obsługiwanych przez serwer, czy może uzyskać informacje o nazwie serwera oraz wykorzystywanym systemie operacyjnym.
CONNECT	Ustanowienie dwukierunkowej komunikacji pomiędzy klientem a serwerem. W przypadku realizacji komunikacji szyfrowanej,... danie typu CONNECT pozwala na zestawienie zabezpieczonego tunelu pomiędzy hostami.
TRACE	Wygenerowanie komunikatu diagnostycznego w ramach... zwrotnej, którego celem jest osignięcie kałdego z hostów, biorących udział, w komunikacji.

Po wykonaniu kodu programu przypisanego do określonego rodzaju polecenia generowanego przez aplikację kliencką..., z interfejsu programowania aplikacji zwracana jest odpowiedź na... danie (*ang. HTTP response*). Analogicznie do instrukcji realizacji danej czynności, także odpowiedź dotycząca statusu jej wykonania jest ustrukturyzowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w definicji protokołu hipertekstowego. W ramach rezultatu zwróconego przez API wyróżnić należy: adres docelowy klienta, kod statusu, ciało odpowiedzi, a także zbiór linii nagłówkowych. Informacja zawarta w ramach kodu statusu, determinuje powodzenie realizowanej operacji, a... dostarczanych linii nagłówkowych, może zostać wykorzystana w celu wnioskowania o charakterystyce odbywającej się komunikacji. Ciało odpowiedzi powinno zawierać dane dotyczące definiowanego w ramach identyfikatora... dania zasobu, w przypadku... dalej,, wykorzystujących metod...

Tab. 2.2: Zbiór najczęściej wykorzystywanych linii nagłówkowych w kontekście ŁŁ...dania protokołu, u hipertekstowego

Linia nagłówkowa	Znaczenie	Dopuszczalna zawartość
accept	Typ zawartości, którą jest w stanie przetwarzać aplikacja kliencka	Identyfikator typu MIME (<i>ang. Multipurpose Internet Mail Extensions</i>) lub zapis */* oznaczający dowolną zawartość
accept-encoding	Sposób kodowania znaków, rozumiany przez stronę klienta	Zbiór formatów kodowania zdefiniowany w ramach rejestru formatów IANA
accept-language	Język naturalny, preferowany przez stronę kliencką...	Pojedyncza wartość reprezentująca określony kraj lub region, bądź lista niniejszych wartości wraz z parametrem istotności poszczególnego kodu lokalizacji
content-length	Długość ciała, a ŁŁ...dania wyrażona w bajtach	Liczba naturalna
content-type	Format zawartości ciała, a ŁŁ...dania	Identyfikator typu MIME wraz ze sposobem kodowania wiadomości
cookie	Zbiór informacji pozwalających na wprowadzenie oraz utrzymanie stanowego charakteru transmisji	Zestaw par klucz-wartość, gdzie klucz jest wartością tekstową, a wartość przyjmuje postać dowolną...
origin	Informacja determinująca pochodzenie ŁŁ...dania	Ciąg tekstowy składający się z nazwy protokołu, nazwy hosta oraz numeru portu
user-agent	Specyfikacja techniczna oprogramowania klienta	Ciąg znaków zawierający informacje o nazwie produktu, jego wersji, platformie sprzętowej, czy też systemie operacyjnym

GET. W kontekście pozostałych...dał,,, zgodnie z wytycznymi dokumentu RFC (*ang. Request For Comments*) o numerze 7230, powinno ono posiadać charakter informacji pomocniczej, będą...dł...te...pozostać puste [?]. W ramach tabel ?? oraz ??, wymienione zostały, kolejno: zbiór najczściej zwracanych linii nagłówkowych w kontekście odpowiedzi na...danie, a także przedziały liczbowe dla kodów statusu odpowiedzi, wraz z ich semantyką....

Tab. 2.3: Zbiór najczściej zwracanych linii nagłówkowych w kontekście odpowiedzi protokołu, u hipertekstowego

Linia nagłówkowa	Znaczenie	Dopuszczalna zawartość
access-control-allow-credentials	Określenie, czy odpowiedź serwera ma być osiągalna z kodu JavaScript aplikacji klienckiej, w momencie gdy nagłówek...dania dotyczy...cy poświadcz...,, zezwala na ich do...czenie	Wartość prawda/fałsz
access-control-allow-origin	Informacja dotycząca pochodzenia klienta, który może ubiegać się o otrzymanie odpowiedzi od serwera	adres hosta klienckiego lub symbol gwiazdki oznaczający zezwolenie dla wszystkich hostów
cache-control	Dane konfiguracyjne dotyczące obsługi pamięci podręcznej	Zbiór par klucz-wartość określających zachowanie pamięci cache w kontekście określonej komunikacji
content-length	Długość ciała, a odpowiedzi wyrażona w bajtach	Liczba naturalna
content-type	Format zawartości ciała, a odpowiedzi	Identyfikator typu MIME wraz ze sposobem kodowania wiadomości
cross-origin-resource-policy	Polecenie ignorowania...dał,, realizowanych pomiędzy...ami będą...dł...witrynami w kontekście określonego zasobu	Wartość prawda/fałsz
expires	Data wygaśnięcia...cia...wa...ności niniejszej odpowiedzi	Określona data
server	Nazwa hosta dostarczającego...cego...odpowiedź klientowi	Ci...g znaków

Przedstawiony w niniejszy sposób interfejs programowania aplikacji scharakteryzować należy jako deterministyczny system wejściowo-wyjściowy. Ponadto, należy zauważyć, że w ramach systemu tego, występuje zjawisko inercji, powodowane koniecznością... realizacji zdefiniowanego w ramach API kodu programu. Na podstawie tego założenia, ewaluacja... działania oraz wydajności interfejsu programowania aplikacji przeprowadzić można poprzez wprowadzanie określonego wejścia (tj. generowanie...dania) oraz obserwację... wartości zwróconej na wyjściu (tj. uzyskana odpowiedź).

Tab. 2.4: Zbiór kodów statusu odpowiedzi protokołu hipertekstowego

Przedział, liczbowy	Semantyka w kontekście odpowiedzi
100 - 199	Zbiór kodów informacyjnych - ŁŁ...danie jest aktualnie przetwarzane
200 - 299	Zbiór kodów poprawnej odpowiedzi - wystosowane ŁŁ...danie zostało zrealizowane poprawnie
300 - 399	Zbiór kodów przekierowań, - istnieje możliwość wiele akceptowalnych odpowiedzi dla ŁŁ...dania bŁ...dŁ realizacja określonej operacji wymusza odwołanie się pod adres identyfikujący odmienny zasób
400 - 499	Zbiór kodów błędów po stronie klienta - wygenerowane ŁŁ...danie zawiera błędy, oczekiwany zasób nie istnieje, klient nie jest uwierzytelniony lub nie posiada określonego poziomu uprawnień,
500 - 599	Zbiór kodów błędów po stronie serwera - pomimo poprawnej struktury wygenerowanego ŁŁ...dania, serwer nie jest w stanie zrealizować przydzielonej mu operacji

Proces przetwarzania ŁŁ...dania wewnątrz interfejsu API

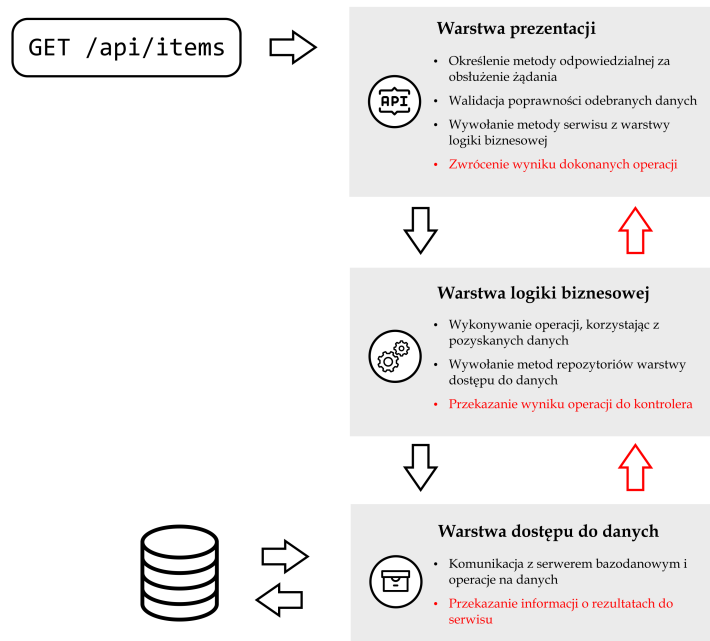
Po uzyskaniu ŁŁ...dania otrzymanego od strony klienta, zadaniem interfejsu programowania aplikacji jest wybór określonej klasy kontrolera, a także zawartej w niej metody. Każda z klas kontrolerów stworzona jest w celu obsługi operacji związanych z konkretnym zasobem, a poszczególne metody tej klasy implementuje zachowanie które ma zostać wywołane w kontekście dostarczonego typu oraz identyfikatora polecenia.

Wewnątrz metody klasy warstwy kontrolerów, wywoływane zostają operacje zdefiniowane w usługach warstwy biznesowej. Usługi te, realizowane mogą być zarówno wewnątrz api jak i stanowi odrębny system internetowy. Klasy warstwy logiki biznesowej, zwane serwisami, złożyć z metod, których głównym celem jest weryfikacja poprawności otrzymanych informacji w kontekście obsługiwanych zasobów, a także pozyskiwanie danych oraz wykonywanie operacji na nich, poprzez odwołanie się do metod warstwy dostępu do danych.

Zbiór klas warstwy dostępu do danych, stanowi ostatni z logicznych poziomów, definiowanych w ramach architektury API. Fragmenty kodu zdefiniowane w tej warstwie, zwane repozytoriami, mają za zadanie obsługi komunikacji pomiędzy interfejsem programowania aplikacji, a określonym źródłem danych. Ponadto, metody klas repozytoriów, dostarczają warstwie logiki biznesowej interfejs operacji na danych. Dzięki temu, ŁŁ...danie może być przetwarzane od warstw najwyższych (tj. warstwy kontrolerów) do warstwy najniższej (tj. warstwy dostępu do danych), natomiast odpowiedź na ŁŁ...danie jest konsolidowana w kierunku odwrotnym [?]. Na ilustracji ?? przedstawiono przepływ informacji wewnątrz interfejsu API, od momentu wygenerowania ŁŁ...dania do chwili uzyskania odpowiedzi.

Konwersja obiektowo-relacyjna

W celu uproszczenia procesu pozyskiwania oraz modyfikacji danych z zewnętrznymi źródłami, a także unifikacji sposobu interakcji z nimi, w ramach interfejsów programowania aplikacji, powszechnie wykorzystywane jest oprogramowanie zwane mapperem obiektowo-relacyjnym (*ang. Object-Relational Mapper*). Założeniem oprogramowania tego, jest zdefiniowanie warstwy abstrakcji pomiędzy interfejsem programowania aplikacji a językiem

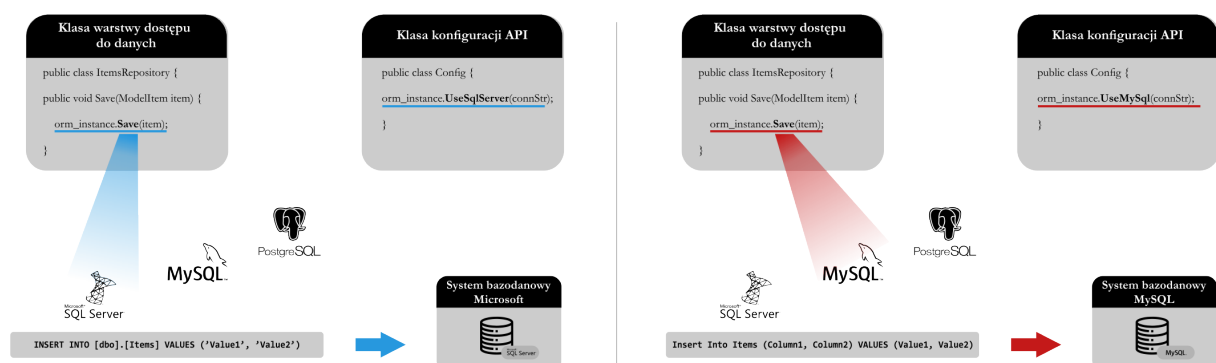

Rys. 2.1: Proces przetwarzania żądania wewnątrz interfejsu API

programowania baz danych z zbiorem poleceń, wykorzystywanym w ramach obsługi żądań, a danych.

Podstawowe składowe oprogramowania typu ORM to jednolity interfejs operacji na zbiorze danych, klasy kontekstu bazodanowego, a także metody obsługi komunikacji z bazą danych.

Dzięki wprowadzeniu jednolitego interfejsu operacji na danych, niezależnie od źródła informacji z jakim komunikuje się API, wydanie konkretnego polecenia do dowolnego systemu bazodanowego równoznaczne jest z całokształtem wywołaniem funkcji o takiej samej sygnaturze. Stosując takie podejście, konstruktor interfejsu programowania aplikacji nie staje się uzależniony od źródła danych z którym pracuje. Ponadto, istnieje możliwość zamiany lub połączenia dodatkowego systemu bazodanowego, a operacja ta, nie wpływa w jakikolwiek sposób na działanie interfejsu API. Niniejsza zależność została zilustrowana na rysunku ??

Rys. 2.2: Zasada działania oprogramowania mappera obiektowo-relacyjnego w kontekście jednolitego interfejsu operacji na zbiorze danych

Dystynktywnym elementem oprogramowania mappera obiektowo-relacyjnego jest klasa kontekstu bazodanowego. Klasa ta, jest kontenerem struktur w ramach których wyróżniamy

możemy zbiory elementów modelu danych, a także konfigurację poszczególnych ich właściwości. Podstawową... ideą... omawianej konwersji dziedziny obiektowej do domeny relacyjnej jest zdefiniowanie zbioru klas, opisujących wykorzystywane zasoby, a następnie odwzorowanie ich w relacyjnym modelu danych, obsługiwanych przez wybrany system bazodanowy. Klasa kontekstu pozwala na określenie, które spośród struktur danych zdefiniowanych w ramach API powinny zostać rzutowane na obiekty tabel generowanych w obrębie bazy danych. Ponadto, dla właściwości każdej z klas modelu danych, zdefiniowana należy konfiguracja, która zostanie przetransformowana do modelu relacyjnego. W zakresie klasy kontekstu bazy danych, opisywane są... także relacje, jakie mają... zostaną wygenerowane pomiędzy poszczególnymi elementami modelu.

W celu nawiazania, utrzymania, a także zakończenia komunikacji z zewnętrznym źródłem danych, oprogramowanie ORM wykorzystuje klasy zwane konektorami. Klasy te, dostarczają... przejrzysty interfejs obsługi połączenia, który następnie jest opakowywany w zuniifikowany interfejs, dostępny bezpośrednio dla twórcy API [?].

Uwierzytelnienie oraz autoryzacja

Proces uwierzytelnienia oraz autoryzacji użytkownika odwołuje się do interfejsu programowania aplikacji, przedstawiający w trzech następujących krokach.

Pierwszym z nich, jest wygenerowanie danych odwołującego się do punktu końcowego odpowiedzialnego za obsługę uwierzytelnienia wewnątrz API. Dając to, musi posiadać ciągło, zawierające informacje powiadczające o konkretnym użytkowniku. Najczęściej, informacja... to... jest nazwa użytkownika oraz hasło.

Następnie, dostarczone referencje są analizowane przez mechanizmy uwierzytelniania implementowane w ramach API. W rezultacie tych operacji, zwrócona zostaje pozytywna odpowiedź zawierająca token autoryzujący... bądź... jeśli negatywna, posiadająca... w sobie informację o błędzie uwierzytelnienia klienta.

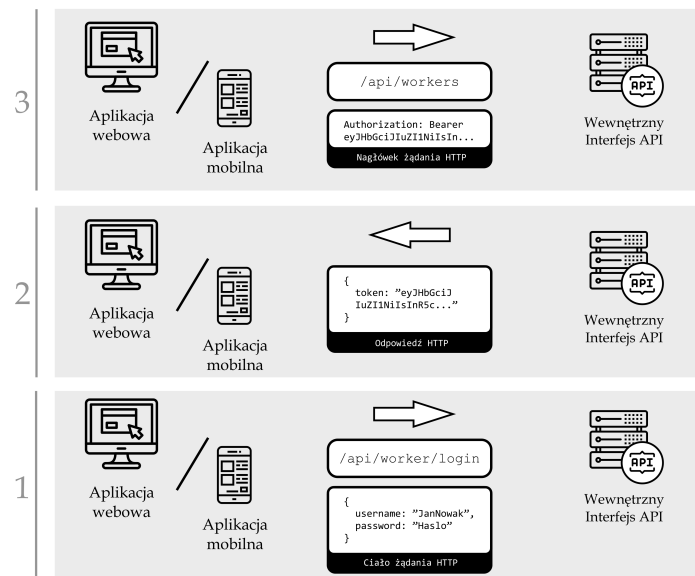
Strona kliencka może autoryzować dysponowane operacje przed interfejsem programowania aplikacji, uwzględniając w ramach linii nagłówkowej danych token uwierzytelniający. Dostarczona w ten sposób informacja, pozwala na identyfikację użytkownika w ramach interfejsu API, a także na określenie przypisanego użytkownikowi poziomu uprawnień. W ramach struktury tokenu, zawarta jest także informacja o jego czasie ważności, dlatego też, procedura uwierzytelniania musi być regularnie ponawiana [?].

Na rysunku ??, zilustrowany został, proces uwierzytelnienia i autoryzacji aplikacji klienta przez interfejsem programowania aplikacji.

Separacja zapytań, oraz komend w kontekście odwołania, do źródła, danych

Wraz z rosnącą... liczbą... danych, obsługiwanych w ramach zaawansowanych interfejsów programowania aplikacji, zauważalne zostało zjawisko asymetrii w kontekście typów wiadomości generowanych przez klientów. Zapytania dotyczące pozyskiwania danych z API realizowane jest z nieporównywalnie większą... częstością... niż operacje ich modyfikacji. Dlatego też, zdefiniowany został, wzorzec projektowy dotyczący separacji zapytań, oraz komend generowanych względem usługi sieciowej (*ang. Command Query Responsibility Segregation*).

Zastosowanie przedstawionego powyżej wzorca projektowego wiąże się z koniecznością... budowy dwóch osobnych modeli danych. Pierwszy z nich, wykorzystywany jest w kontekście odczytu informacji. Na modelu tym, dokonywana jest najczęściej operacja

Rys. 2.3: Proces uwierzytelnienia oraz autoryzacji uŁytkownika przed interfejsem API

optymalizacji, ktŃrej celem jest redukcja rozmiaru skŁadowych modelu, a takŁle szybkoŁci przetwarzania bardziej zŁoŁonych struktur bŃdŃcych jego czŃŁciŃ. ... Drugi z modeli danych, znajduje zastosowanie w aspekcie modyfikacji okreŁlonych zasŃbŃw. BiorŃc pod uwagŃ standardowy sposŃb eksploatacji interfejsu programowania aplikacji, model ten cechowaŃ siŃ moŁle niŁszŃ... wydajnoŁciŃ.

NiewŃtpliwymi zaletami, wynikajŃcymi z zastosowania opisywanego wzorca projektowego sŃ: zwiŃkszenie efektywnoŁci operacji realizowanych z duŁŃ... czŃŁciŃ, moŁliwoŁŃ korzystania z osobnych ŃsrŃdeŁ, danych dla operacji odczytu oraz zapisu, zachowanie zasady pojedynczej odpowiedzialnoŁci (*ang. Single Responsibility Principle*) wzglŃdem klas logiki biznesowej API, a takŁle redukcja liczby wstrzykiwanych zaleŁnoŁci (*ang. Dependency Injection*) w ramach klas kontrolerŃw interfejsu [?].

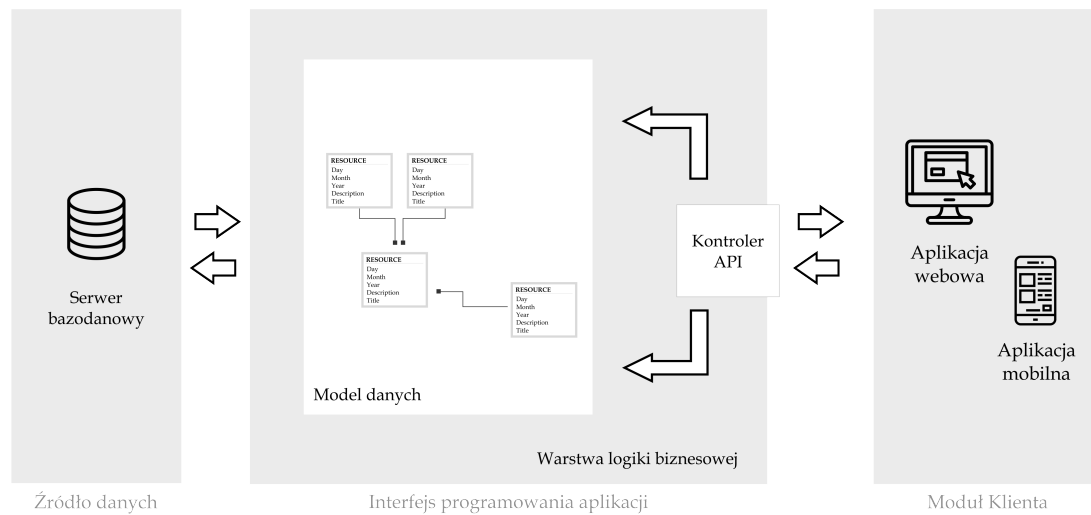
Na ilustracjach ?? oraz ?? przedstawiono kolejno schemat przetwarzania ŃŃ... daŁŃ, wewnŃtrz API z uwzglŃdnieniem wzorca CQRS, a takŁle przy wykorzystaniu pojedynczego modelu danych.

Konwencja REST

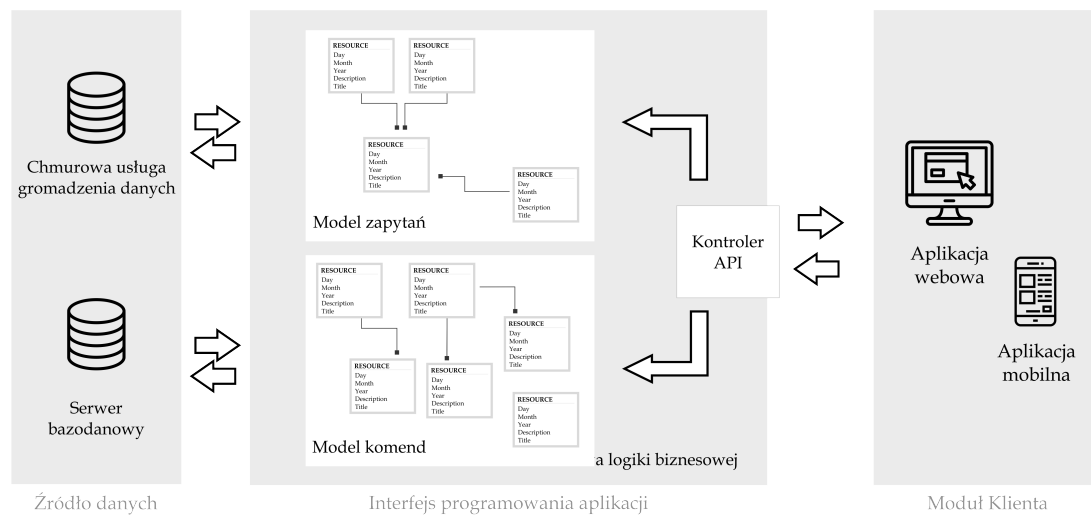
NiezaleŁnie od struktury wewnŃtrznej omawianych usŁug sieciowych, wspŃŁczesne interfejsy programowania aplikacji projektowane sŃ... tak, aby ich zewnŃtrzna warstwa (tj. widziana z perspektywy aplikacji klienckiej) cechowaŁŃ siŃ jednolitŃ kompozycjŃ.

Jednym z najpopularniejszych sposobŃw zapewnienia jednolitego interfejsu komunikacyjnego pomiŃdzy klientami i usŁugami sieciowymi, przetwarzajŃcymi informacje z wykorzystaniem protokoŁu HTTP, jest konwencja oraz styl architektoniczny REST (*ang. Representational State Transfer*).

Konwencja ta, definiuje zbiŃr zasad dotyczŃcych m.in. zachowania usŁugi sieciowej w kontekŃcie przetwarzania ŃŃ... dania konkretnego typu, struktury i elementŃw odpowiedzi na okreŁlone ŃŃ... danie, semantyki wykorzystywanych statusŃw rezultatu przetwarzania, bezstanowego charakteru komunikacji, czy teŁ syntaktyki odwoŁaŁŃ, do poszczegŃlnych punktŃw koŁcowych.

Rys. 2.4: Schemat przetworzenia ŁŁÄ...dania przez interfejs API dla architektury z jednym modelem danych

Rys. 2.5: Schemat przetworzenia ŁŁÄ...dania przez interfejs API dla architektury wykorzystującej wzorzec projektowy CQRS

W kontekście stopnia implementacji stylu architektonicznego REST w ramach interfejsu programowania aplikacji, wprowadzić należy pojęcie modelu dojrzałości Richardsons (ang. *Richardson Maturity Model*). Pojęcie to, definiuje cztery poziomy przystosowania interfejsu API do omawianej w niniejszej sekcji konwencji.

W odniesieniu do poziomu zerowego, powinno ci interfejsu programowania aplikacji jest udostępnienie usług w ramach pojedynczego adresu sieciowego, niezależnie od wykorzystywanych metod HTTP. Struktura ŁŁadania klienckiego, w sposób jednoznaczny dostarcza informacji na temat wykonywanego wewnątrz usługi sieciowej działania.

Zasada poziomu pierwszego, odnosi się do charakterystyki interfejsu API jako usługi zorientowanej na zasoby. Niezależnie od czynności, jaka ma zostać wykonana przez omawianą usługę sieciową, opis tej czynności wskazywać ma na zasób którego ona dotyczy.

Reguła stanowi definicję poziomu trzeciego, związana jest z semantyką poszczególnych typów ŁŁ...dał, protokołu hipertekstowego. ŁŁ...danie o takim sa-

mym adresie sieciowym, pełniąc powinno odmienną... rolęTM, w zależności od rodzaju łączenia HTTP.

Ostatnim z poziomów dojrzałości interfejsu programowania aplikacji opartego o konwencjęTM REST jest reguła HATEOAS (*ang. Hypertext As The Engine Of Application State*). Reguła ta, definiuje interfejs API jako źródło informacji dotyczącej obsługi stanu całego systemu internetowego (tj. usługi sieciowej wraz z aplikacjami klienckimi). Klient, po uzyskaniu odpowiedzi serwera na łączenie, powinien na podstawie zawartości tej odpowiedzi móc zdefiniować przyszłe czynności, które wolno mu wykonać [?].

2.3. Testowanie oprogramowania

Aspekt badawczy niniejszej pracy, związany jest z realizacją... procesu ewaluacji wydajności interfejsów programowania aplikacji, pod kątem wykorzystania odmiennych środowisk implementacyjnych oraz uruchomieniowych. Proces ten, jest tylko jednym z wielu elementów domeny testowania oprogramowania, której charakterystyka uwzględnia zbiór sztywno zdefiniowanych reguł, cechujących się wysokim poziomem sformalizowania. W następnych sekcjach niniejszego akapitu dokonane zostało wprowadzenie dotyczącego zagadnienia ewaluacji oprogramowania, nakreślone zostały zasady testowania systemów informatycznych, zdefiniowano taksonomięTM technik testowania, a także omówiono proces przeprowadzania ewaluacji wydajności usługi sieciowej jak... jest interfejs programowania aplikacji.

Wprowadzenie do zagadnienia ewaluacji oprogramowania

Ewaluacja poszczególnych składowych tworzonego oprogramowania jest niezbędną... częścią... procesu budowy systemu informatycznego, niezależnie od jego charakterystyki, czy też wykorzystywanej do jego budowy technologii. W rozumieniu ogólnym, proces testowania często sprowadzany jest do zbioru dwóch czynności. Czynnościami tymi są... uruchamianie oprogramowania, a także eksploracja jego funkcjonalności w celu dostrzegania tych, w ramach których zauważyłby można niezgodność ich działania w stosunku do specyfikacji. Takie wnioskowanie jednak jest niepełne, i uwzględnia ono tylko jeden z etapów składowych... cych się na cały proces testowania. Dziedziną ewaluacji cech programów komputerowych, poszerzyłyby ponadto o takie elementy jak: planowanie testów, wybór kryteriów oceny oprogramowania, nadzór oraz kontrolaTM realizacji badań..., projektowanie przypadków testowych, czy też analizaTM spełnienia ustalonych kryteriów zakończenia.

Wyraźnieliśmy również znaczącą... liczbęTM definicji testowania oprogramowania, a także dać z nich wprowadzić inny poziom szczegółowości. Ponadto, wiele spośród formułowanych pojęć... nawiązuje do różnych aspektów omawianego procesu. Zgodnie z jedną... z najbardziej generycznych definicji, wprowadzoną... przez Hetzla w publikacji [?], proces testowania oprogramowania określićby należało jako zbiór wszystkich czynności, które nakierowane są... na weryfikacjęTM atrybutów i właściwości programu, a także sprawdzenie tego, czy określony system spełnia założone wymagania. Definicja ta, względem wielu innych popularnych sformułowań, dotyczących ewaluacji oprogramowania, uwzględnia możliwość... zastosowania statycznych technik testowania. Ponadto, jej autor bierze pod uwagęTM fakt, że w ramach procesu ewaluacji, oceniany powinien być... kiedyś z artefaktów tworzonych w ramach systemu, a nie tylko i wyłącznie kod źródłowy programu.

Taksonomia technik testowania

Jako jedno z podstawowych kryteriów podziału technik testowania oprogramowania, wskazał należał rodzaj czynności wykonywanej przez stronę testującą... którą realizacja prowadzi do uzyskania charakterystyki programu poddanego ewaluacji. Według kryterium tego, wyróżniono należały statyczne oraz dynamiczne techniki testowania.

Pierwsze, spośród przytoczonych metod, opiera się na analizie artefaktów oprogramowania (takich jak m.in.: kod źródłowy, specyfikacja, dokumentacja, czy też lista wymagań), bez ich wykonywania. Jako praktyczne przykłady przedstawionej techniki, zdefiniowano należały: generowanie metryk kodu źródłowego programu, analizę przepływu sterowania, formalne dowodzenie poprawności działania, a także interpretację grafów wywołań.

Metody dynamiczne natomiast, związane są z weryfikacją właściwości poszczególnych elementów systemu informatycznego w trakcie jego wykonywania. Ten rodzaj testowania, nie uwzględnia formalnych struktur liczbowych, jakimi są grafy przepływu sterowania, czy też metryki kodu źródłowego programu. Zorientowany jest on, na odbiór systemu z perspektywy korzystającego z niego klienta.

Innym z rozważanych kryteriów podziału technik testowania jest ich umiejscowienie metody względem określonego fragmentu procesu wytwórczego. W nawiazaniu do tego aspektu, zdefiniowano należały pojęcie poziomu testów, które jest powiązaniem sposobu ewaluacji oprogramowania z etapem jego realizacji. Istotnym rozróżnianiem danych poziomów testów jest założenie różnorodności celów testowania, a także testowanych obiektów, określanych w kontekście każdej z warstw. W odniesieniu do najbardziej popularnych systematyk poziomów testowania wyróżniono następujące elementy:

- testy jednostkowe (zwane także modułowymi lub testami komponentów)
- testy integracyjne
- testy systemowe
- testy akceptacyjne

Pierwszy z poziomów, dotyczy znajdowania niezgodności specyfikacyjnych w obrębie logicznie oddzielonych jednostek oprogramowania (*ang. Software Units*). Każda z jednostek, powinna być testowana w izolacji od pozostałych elementów systemu. Ze względu na założenie rozwoju, informatycznych, a także statystycznie wysoki współczynnik wzajemnych zależności modułowych, warunek ten często nie może zostać spełniony. W takich sytuacjach, aby dostarczyć zależności do testowanej jednostki, budowane są moduły zastępcze, imitujące poprawne zachowanie określonego fragmentu programu (*ang. Mocks*). Omawiany poziom testowania, często postrzegany jest jako jeden z etapów procesu wytwórczego, szczególnie w ramach takich technik jak rozwój oprogramowania napędzany testowaniem (*ang. Test Driven Development*).

Celem kolejnego z poziomów testowania jest weryfikacja poprawności współoddziaływania indywidualnych komponentów, a także prawidłowości funkcjonowania interfejsów definiowanych pomiędzy nimi. Przykładem współdziałania jednostek oprogramowania może być współpraca interfejsu programowania aplikacji, będącego systemem poddawany analizie w ramach niniejszej pracy, a także określonego silnika bazodanowego. W zależności od liczby weryfikowanych powiązań, pomiędzy poszczególnymi jednostkami oprogramowania, a także w odniesieniu do liczby samych modułów będących częścią testowanego fragmentu systemu, wyróżniono możemy testy małej oraz dużej skali integracji.

Na temat testów systemowych, należy mówić wtedy, gdy wszystkie z elementów rozwijanego systemu informatycznego zostały ze sobą powiązane w sposób spójny. Celem

testów, realizowanych w ramach tego poziomu, jest weryfikacja wysokopoziomowej funkcjonalności oprogramowania, a także wykonywanie scenariuszy ewaluacji systemu z poziomu regularnego użytkownika (*ang. End-to-End testing*).

Ostatnim z wymienionych poziomów ewaluacji są... testy akceptacyjne. Przedmiotem oceny w ramach tego rodzaju testów jest gotowe rozwiązanie informatyczne w postaci komercyjnego produktu. Podmiot odpowiedzialny za realizację omawianych testów przygotowuje listę kryteriów akceptacji (*ang. acceptance criteria*), a następnie na podstawie obrotu testowanego rozwiązania, potwierdza lub odrzuca spełnienie każdego z nich. Celem omawianych ewaluacji nie jest znajdowanie błędów działania systemu, a nabranie zaufania co do jakości jego funkcjonalnych oraz нефункциональных atrybutów.

Wykonując testy definiowane w ramach kolejnych poziomów ewaluacji, weryfikowane zostają... na początek funkcjonalne, a następnie нефункциональные elementy testowanego systemu. Jako weryfikację elementów funkcjonalnych, rozumieć należy wszystkie te czynności, które podejmowane są... w ramach wszystkich wymienionych powyżej poziomów testów, z wyjątkiem testów akceptacyjnych. Ewaluacja нефункциональная natomiast, odnosi się tylko do ostatniego spośród wymienionych poziomów testowania.

Podział, charakteryzujący przedmiot ewaluacji względem omawianych aspektów definiuje pojęcia testów funkcjonalnych oraz нефункциональных i w kontekście niniejszej pracy jest on podziałem kluczowym.

Badania przeprowadzone w ramach tej pracy posiadają... charakter testów нефункциональных, a ich wykonanie poprzedzone jest weryfikacją funkcjonalną..., której poprawność traktowana jest jako wymóg.

Ewaluacja wydajności interfejsów programowania aplikacji

Zgodnie z teorią... przedstawioną w sekcji ?? niniejszej pracy interfejs programowania aplikacji postrzegamy... jako deterministyczny system wejściowo-wyjściowy o charakterze dyskretnym. Takie podejście, w znaczący sposób ułatwia proces ewaluacji wydajności interfejsów API.

Definiowanie interfejsu API jako systemu pobudzanego pojedynczym wejściem, a także generującego pojedynczą... wartość wyjściową..., pozwala na wykorzystanie sposobu oceny wydajności zwanego testem czarnoskrzynkowym (*ang. Black-box testing*). W ramach tego rodzaju testu, określone kryterium ewaluacji wyliczane jest jako różnica wartości pomiaru na wyjściu systemu, względem tej, której kalkulacja nastąpiła, a na jego wejściu. Taki rodzaj testu, umożliwia wyliczenie metryki wydajności, bez konieczności przygotowywania systemu do przeprowadzenia procesu testowania.

Podstawowym kryterium oceny wydajności interfejsu programowania aplikacji jest czas odpowiedzi na zapytanie. Metryka t_{API} , określająca... należy jako czas od momentu wygenerowania zapytania przez stronę klienta, do chwili uzyskania przez niego odpowiedzi. Zauważamy... należy również zalecać... czasu odpowiedzi na zapytanie, zarówno od rozmiaru zapytania jak i wielkości jego odpowiedzi. Ponadto, czynnikiem wpływającym na uzyskany rezultat pomiaru jest niewątpliwie przepustowość... łącza sieciowego pomiędzy klientem a serwerem.

Aby rezultaty uzyskane w ramach oceny wydajności API mogły zostać... postrzegane jako rzetelne, omawiane powyżej czynniki muszą... cechować się statyczną... charakterystyką..., będącą... została całkowicie wyeliminowana z procesu testowego. W ramach niniejszej pracy, rozmiar odpowiedzi generowanej przez interfejsy programowania aplikacji jest stały, niezależnie od zastosowanej technologii, a także środowiska uruchomieniowego. Wynika to z zastosowania pojedynczego i ustrukturyzowanego modelu danych, który jest identyczny, niezależnie od API. W odniesieniu do zmienności... praktyczności

Ł,Ä...cza internetowego, aspekt ten został, wyeliminowany poprzez przeprowadzanie testów w obrębie lokalnej sieci komputerowej, a także umiejscowienie interfejsów oraz systemów bazodanowych w ramach tej samej sieci.

Kolejnym z kryteriów oceny wydajności, uwzględnianym w ramach procesu testowania usług sieciowych jest poprawność uzyskanej odpowiedzi w odniesieniu do liczby klientów, równoległe generujących zadania. Kryterium to, charakteryzuje siłę silną... korelację... z czasem odpowiedzi na pojedyncze zapytanie.

Uwzględniając oba opisane powyżej parametry, podstawowy schemat scenariusza badawczego dotyczącego ewaluacji wydajności API składa się z następujących testów:

- testy linii bazowej - pojedynczy klient generuje zadania w kierunku API w celu zdefiniowania średniego czasu odpowiedzi usługi w standardowych warunkach jej działania. W ramach niniejszej pracy, podczas wykonywania omawianego testu, zdefiniowane zostaną ponadto wartości współczynników satysfakcji, tolerancji oraz frustracji, będące składowymi wskaźnikami jakości APDEX. Wartości te, stanowi uogólnienie ocen wydajności i posłuży jako punkt odniesienia dla kolejnych testów.
- testy obciążeniowe - uwzględniana zostaje zmienna liczba klientów generujących zadania, w kontekście której ustalane są średnie czasu odpowiedzi na zadanie, a także dokonywane zostaje odniesienie uzyskanego rezultatu do współczynników zdefiniowanych uprzednio w ramach miary APDEX.
- testy przeciążeniowe - liczba klientów generujących zadania zostaje dobrana w taki sposób, aby doprowadzić do obciążenia testowanej usługi, niepozwalającego na poprawne funkcjonowanie interfejsu programowania aplikacji. Ewaluacja ta, ma na celu znalezienie punktu krytycznego w kontekście działania testowanego oprogramowania.

Poza czarnoskrzynkowymi testami wydajności, cechującymi się omówionymi powyżej strukturami, przeprowadzone mogą zostać ewaluacje efektywności działania poszczególnych fragmentów usługi sieciowej, w ramach których interfejs programowania aplikacji postrzegają nagle w odmienny sposób, aniżeli jako system wejściowy-wyjściowy.

Przykładem oceny wydajności określonego fragmentu interfejsu programowania aplikacji może być ewaluacja modułu realizacji zaawansowanych operacji obliczeniowych, dostępnego z poziomu punktu końcowego API. W takim przypadku, oprogramowanie musi zostać dostosowane do przeprowadzenia procedury testowej, a metryka wydajności - powiązana z postępowaniem realizacji obliczeń.

2.4. Wykorzystywane narzędzia i technologie

Zarówno w trakcie procesu implementacji badanych interfejsów programowania aplikacji, jak i procedurze przeprowadzenia badań, pod kontem ich wydajności, wykorzystano obszerny zbiór sprawdzonych i powszechnie stosowanych rozwiązań, technologicznych. W ramach niniejszej sekcji, opisane zostanie każde z nich.

C#

C# jest wieloparadygmatowym, a także nowoczesnym językiem programowania ogólnego przeznaczenia, charakteryzującym się bezpieczeństwem i niezawodnością w aspekcie typowania struktur danych. Pierwsza z wersji tego języka, stworzona została przez

Andersa Hejlsberga w roku 1998. Od tamtej chwili, do momentu napisania niniejszej pracy, upublicznionych zostało 9 kolejnych, stabilnych wydań, projektu C#. Kałda z następnymi wersji omawianego języka programowania wprowadzała zarówno usprawnienia w kontekście ekosystemu budowy i kompilacji programów źródłowych, jak i wzbogacała interfejs bibliotek funkcyjnych o kluczowe z punktu widzenia doświadczonego programisty rozwiązania. Do rozwiązań, tych, zaliczyć należy między innymi: mechanizmy programowania wspólnego, typy anonimowe, operatory zmiennych typów niezdefiniowanych, obsługa referencji, typy generyczne, czy też wyrażenia lambda.

W ramach niniejszej pracy, język C# wykorzystany został, do implementacji jednego z dwóch zbiorów interfejsów programowania aplikacji. Ze względu na zastosowanie rozwiązań, z zakresu przetwarzania wspólnego (tj. operacji asynchronicznych oraz wielowątkowych) udostępnianych przez omawiany język programowania, interfejsy API realizowane w tej technologii mogą obsługiwać w sposób równoległy, dane pochodzące od wielu klientów, a także utrzymują sekwencyjny charakter przetwarzanych procedur niezależnie od czasu ich wykonywania. Należy także zwrócić uwagę na mechanizm wewnętrznych usprawnień, wydajnościowych implementowany w ramach kompilatora i uruchamiany w momencie tłumaczenia kodu języka do tzw. języka pośredniego (*ang. Intermediate Language*). Dzięki zastosowaniu przedstawionego mechanizmu, operacje zdefiniowane przez programistę mogą być modyfikowane w procesie kompilacji, tak aby nie wpłynęły na zaimplementowaną funkcjonalność, zwiastując jednocześnie wydajność generowanego programu [?].

.NET Core

.NET Core postrzegany należy jako środowisko budowy, kompilacji oraz wykonywania rozwiązań, implementowanych w języku C#. Przedstawiana technologia stanowi podzbior bibliotek, dzięki którym programista jest w stanie budować systemy różnorodnego przeznaczenia, a także uruchamia je w wielu wspieranych środowiskach programowych. W przeciwieństwie do technologii .NET Framework będącej poprzednikiem .NET Core, aplikacje tworzone na bazie omawianej biblioteki mogą być wydawane nie tylko na system operacyjny Windows, ale także na systemy Linux oraz MacOS.

W ramach omawianego środowiska wykorzystywany zostaje komponent języka C# zwany biblioteką standardową (*ang. .NET Standard Library*). Biblioteka ta jest wspólna dla wielu środowisk uruchomieniowych, a zawarte w niej funkcjonalności, traktowane należy jako metody ogólnego przeznaczenia.

Ponadto, środowisko .NET Core, w ramach procesu budowy i kompilacji rozwiązań nawijają komunikację z komponentem wspólnej infrastruktury (*ang. Common Infrastructure*). Komponent ten, podobnie jak biblioteka standardowa, wspólny jest przez wiele środowisk wykonawczych. W kontekście wspólnej infrastruktury, wspomnieć należy o wspólnej specyfikacji języka (*ang. CLS - Common Language Specification*), wspólnym systemie typów (*ang. CTS - Common Type System*), a także środowisku uruchomieniowym wspólnego języka (*ang. CLR - Common Language Runtime*). Wykorzystanie między innymi tych trzech elementów, pozwala na budowę systemu dostępnego na wielu platformach [?].

W kontekście realizowanej pracy, technologia .NET Core ułżyta została, jako środowisko uruchomieniowe dla interfejsów programowania aplikacji tworzonych w języku C#. W obrębie technologii tej, poza przedstawionymi powyżej komponentami, wyróżnić należy możliwość natywnego bibliotek ASP.NET Core, stanowiąc zbiór metod przydatnych w procesie definiowania internetowych usług sieciowych oraz aplikacji webowych. Dzięki zastosowaniu ASP.NET Core operacje takie jak, między innymi:

obsługa definicji kontrolerów API, zarządzanie stanem ciała, a także... dania oraz jego rzutowaniem na określony typ danych, czy też implementacja mechanizmów uwierzytelniania i autoryzacji klienta, wykonane mogą... zostać na wysokim poziomie abstrakcji z jednoczesnym zapewnieniem należytego poziomu ich wydajności.

Entity Framework Core

Entity Framework Core stanowi narzędzie stworzone przez firmę Microsoft, którego zastosowaniem jest mapowanie obiektowo-relacyjne realizowane w kontekście usług internetowych tworzonych z wykorzystaniem języka C# oraz uruchamianych na platformie .NET Core. Przedstawiana biblioteka zapewnia programiście zorientowany obiektowo interfejs, za pomocą... którego może on uzyskać dostęp do danych, a także je definiować oraz przetwarzać. Zbiory obiektów mogą... być składowane zarówno w relacyjnych jak i niereleacyjnych bazach danych. Niniejsza biblioteka, podobnie do środowiska uruchomieniowego .NET Core, jest rozwijaniem wieloplatformowym i może być wykorzystywana przy budowie systemów internetowych wdrażanych na systemach Windows, Linux oraz MacOS.

Zastosowanie biblioteki mapera obiektowo-relacyjnego jak... jest Entity Framework Core umożliwia zastosowanie podejścia zorientowanego na kod źródłowy w kontekście aplikacji komunikujących się i wykorzystujących zewnętrzne zbiory danych (*ang. Code-First Approach*). Podejście to, polega na definiowaniu w ramach kodu źródłowego zbioru klas modelu danych, które następnie przekształcane do postaci tabel określonego systemu bazodanowego. Przedstawiona operacja przekształcania wykonywana jest bezpośrednio za pomocą... mechanizmów mapera obiektowo-relacyjnego.

Niezaprzeczalnym zaletą wykorzystania biblioteki ORM jak... jest Entity Framework Core stanowi możliwość operowania na jednolitym interfejsie realizacji operacji na danych, niezależnie od obsługiwanego systemu bazodanowego. Oznacza to, że w momencie zmiany dostawcy zewnętrznego źródła danych, zawartość kodu źródłowego programu nie musi podlegać modyfikacji [?].

MediatR

MediatR to otwarte źródła biblioteka języka C#, z wykorzystaniem której zaimplementowany może zostać wzorzec projektowy, dotyczący separacji odpowiedzialności za obsługę zapytań, oraz komend przetwarzanych przez usług sieciową... Kluczowym elementem biblioteki MediatR jest para generycznych interfejsów, za pomocą... których implementowana jest obsługa zarówno... danych, jak i zapytań, dotyczących danych. Interfejsami tymi są... kolejno: *IRequest* - struktura programistyczna implementowana przez klasy definiujące zawartość ciała, a także... dania lub komendy, a także powiązany z nią... *IRequestHandler*, który jest konkretyzowany przez klasę definicji metody obsługi... dania bądź operacji na danych.

Ponadto, należy również podkreślić znaczenie metody *Send* dostępnej w ramach głównego API pakietu MediatR. Dzięki niej, wywołana może zostać procedura obsługi określonego... dania lub operacji, z dowolnego miejsca kodu źródłowego interfejsu programowania aplikacji [?].

JavaScript

JavaScript to wielofunkcyjny oraz wieloplatformowy skryptowy język programowania cechujący się wysokim poziomem abstrakcji. Najbardziej popularnym przeznaczeniem

omawianego języka jest budowa systemów internetowych, a także mobilnych. Historycznie... roli... technologii JavaScript było udostępnianie programów funkcjonalności umożliwiających określanie różnych sposobów interakcji pomiędzy użytkownikiem serwisu internetowego, a jego statycznymi elementami. Podstawowym środowiskiem wykonania oraz interpretacji omawianego języka było, a uwzględniając przeglądarka internetowa. Wraz z pojawieniem się serwerowego środowiska uruchomieniowego NodeJS, przeznaczonego dla języka JavaScript, popularność omawianej technologii wzrosła, a w gwałtownym tempie. Zmianie uległo również główne przeznaczenie technologii, która od tej pory stała się pełnoprawnym językiem programowania, stosowanym w kontekście budowy zarówno systemów internetowych, rozwiązań mobilnych, jak i programów desktopowych.

Język JavaScript uznaje się za technologię charakteryzującą się... siłą typowaniem statycznym oraz dynamicznym. W związku z zastosowaniem przez twórców rozwiązań takiego woluminu podejścia, tworzone kody programów narażone są... na występowanie zjawisk niezgodności typów, a także niejawną koercję. Ponadto, w kontekście mechanizmów omawianego języka, realizacja operacji przetwarzania współbieżnego oraz wykonania metod asynchronicznych, zależna jest w całkowitym stopniu od rozwiązań implementacyjnych poczynionych w ramach środowiska uruchomieniowego. Oznacza to, że przetwarzanie i wykonywanie operacji wielowątkowych może cechować się zróżnicowaniem wydajności, w zależności od konkretnego interpretera języka.

Niewątpliwymi zaletami technologii JavaScript są: składowanie cechujących się niskim poziomem złożoności poleceń, możliwość dowolnego wykorzystywania wielu spośród wspieranych paradygmatów programowania, modularność i skalowalność implementowanych rozwiązań, a także elastyczność w kontekście operowania na wykorzystywanych strukturach danych [?].

W ramach niniejszej pracy, język JavaScript zastosowany został, w celu implementacji jednego z dwóch zbiorów badanych interfejsów programowania aplikacji. Tworzone w omawianym języku API, wykonywane będą w środowisku uruchomieniowym NodeJS.

TypeScript

TypeScript stanowi statycznie typowany nadzbiór języka JavaScript. Określenie to, oznacza że omawiana technologia nie jest stricte językiem programowania, a tylko określoną grupą instrukcji oraz procedur, które w... czy może do języka JavaScript, po to, aby zapewnić w jego kontekście statyczny sposób typowania danych. Technologia TypeScript nie może być wykorzystywana samodzielnie, a środowisko wykonawcze JavaScript jest wymagane w celu uruchomienia skompilowanego modułu, definiowanego zgodnie ze składowymi omawianego języka.

Kluczowym elementem przedstawianej technologii jest transpiler języka TypeScript o nazwie tsc (*ang. TypeScript Compiler*). Program ten, uruchamiany jest tuż przed rozpoczęciem procedury interpretacji kodu JavaScript i przekształca on metody odpowiedzialne za obsługę typów danych, do struktur dostępnych w ramach standardowej implementacji języka. Dlatego też, z punktu widzenia środowiska uruchomieniowego, dostępne programistom mechanizmy definicji typów czy interfejsów, nie są... znane.

Celem zastosowania omawianego nadzbioru językowego jest możliwość kontroli zgodności definiowanych obiektów programistycznych pod kątem ich wewnętrznej struktury. Ponadto, wykorzystanie TypeScript umożliwia weryfikację faktu nieumyślnego odwołania się do struktury typu nieokreślonego, jeszcze przed rozpoczęciem procesu interpretacji kodu [?].

NodeJS

NodeJS jest środowiskiem uruchomieniowym języka JavaScript zbudowanym w oparciu o otwartoŝródłowy silnik interpretacji kodu Chrome V8. Dzięki zastosowaniu omawianego środowiska uruchomieniowego, kod języka JavaScript może być wykonywany poza ekosystemem przeglądarki internetowej. Rozwój niniejszej technologii, doprowadził, do diametralnej zmiany w obszarze zastosowania języka JavaScript, a także gwałtownego wzrostu jego popularności w kontekście budowy systemów internetowych.

Podobnie do rozwoju Microsoft .NET Core, platforma NodeJS składa się nie tylko ze środowiska uruchomieniowego, ale także ze zbioru bibliotek oraz narzędzi linii komend. Aplikacje budowane na bazie omawianej technologii cechują się zastosowaniem architektury sterowanej zdarzeniami (*ang. Event-driven architecture*), która ponadto wzbogacona jest (dzięki wykorzystaniu mechanizmu promieniowania o możliwościach obsługi operacji asynchronicznych. Co więcej, rozwój definiowane na podstawie środowiska NodeJS posiadają budowę modułów, co przyczynia się do zwiększenia ich zdolności w kontekście skalowania systemów.

Należy również uwypuklić generyczne charakterystyki środowiska NodeJS. Nie jest ono przeznaczone ściśle do definiowania i wdrażania usług sieciowych, a wykorzystywane jest do uruchamiania dowolnego kodu języka JavaScript, jaki może zostać stworzony za pomocą jego składni. Dlatego też, aby dostarczać mechanizmy dotyczące specyficznych funkcjonalności, ekosystem NodeJS może być rozbudowywany poprzez otwartoŝródłowe moduły. Licznok modułów tych, a także popularność ich wykorzystania stanowi niewątpliwie o sile omawianej technologii [?].

ExpressJS

ExpressJS stanowi bibliotekę środowiska NodeJS, dostarczającą zbiór metod pozwalających na budowę webowych interfejsów programowania aplikacji w tym właśnie środowisku. Pakiet ExpressJS cechuje się minimalizmem w kontekście złożoności udostępnianych programów operacji, elastycznością dotyczącą współpracy z zewnętrznymi pakietami, a także wysoką wydajnością działania tworzonych aplikacji, poprzez eliminację złożonych funkcjonalności przetwarzania zasobów w obrębie środowiska.

Koncepcja przetwarzania zasobu uzyskanego od klienta w ramach ExpressJS sprowadza się do potokowej obsługi dostarczonego wejścia, przez kolejne funkcje pośredniczące (*ang. Middleware functions*). Ostatnia z funkcji ma za zadanie zwrócić odpowiedź wygenerowaną na podstawie operacji wykonywanych przez wszystkie poprzednie metody. Ciąg funkcji pośredniczących może być zarówno kod ŝródłowy zdefiniowany przez programistę, jak i ten dostarczony poprzez referencję do zewnętrznego pakietu. Do każdej z metod przekazywane są parametry środowiska, odpowiedzi, a także referencje do następnego middleware. Dzięki uruchomieniu napisanej w taki sposób aplikacji w środowisku NodeJS, poszczególne funkcje pośredniczące mogą być realizowane asynchronicznie [?].

Prisma

Prisma ORM to narzędzie pełniące rolę mapera obiektowo-relacyjnego wykorzystywanego w kontekście implementowania interfejsów programowania aplikacji w języku JavaScript. Dystynktywną cechą omawianego narzędzia jest prostota definiowania rzutowanego modelu danych. W przypadku pakietu Prisma, cała struktura modelu danych

opisywana jest w ramach jednego pliku zwanego plikiem schematu. W pliku tym, określone zostają... zarówno w, a także ciwo, ci poszczególne encje modelu, jak i relacje między nimi występują...

Analogicznie do narzędzia Entity Framework Core, Prisma ORM wspiera zarówno relacyjne jak i nierelacyjne systemy bazodanowe. Ponadto, zauważyć należy kompatybilność omawianego narzędzia z omawianymi... wybranymi technologiami... TypeScript [?].

Mongoose

Biblioteka Mongoose stanowi narzędzie rzutowania obiektowego modelu danych definiowanego w ramach kodu programu, do postaci obiektowej nierelacyjnej bazy danych MongoDB. Technologii tej nie należy nazywać maperem obiektowo-relacyjnym, gdyż wykonywane przez nią... operacje synchronizują... struktury danych, które zarówno po stronie kodu, jak i po stronie źródła, a danych cechują... się obiektami... naturą...

Pole, a także... czenie interfejsu programowania aplikacji z nierelacyjnym źródłem danych obsługiwany przez bibliotekę Mongoose, prowadzi do zwiększenia efektywności oraz zmniejszenia czasu wykonania operacji na danych. Jednakże, w związku z naturą... przechowywanych informacji, a także brakiem uwzględnienia w ich strukturze metadefinicji, zastosowanie omawianego mechanizmu może również prowadzić do braku spójności źródła, a danych, a także niemożliwości zastosowania usprawnień, wydajnościowych w kontekście bazy danych [?].

Apache JMeter

Narzędzie Apache JMeter to otwartoźródłowe oprogramowanie stworzone w języku Java. Program ten, wykorzystywany jest przeprowadzania ewaluacji wydajności oprogramowania sieciowego opierającego swoje działania o protokoły HTTP oraz FTP. Testy efektywności działania usług mogą... zostać przeprowadzane w trybie lokalnym (tj. z wykorzystaniem jednego hosta wysyłającego... danych do określonej usługi sieciowej), jak i w trybie rozproszonym (tj. budowana zostaje hierarchia hostów będących generatorami... danych). W ramach niniejszej pracy, zastosowany został, drugi z przedstawionych trybów ewaluacji.

Działanie oprogramowania Apache JMeter sprowadza się do wykonywania potężnej testowej, w ramach określonych grup wątków. Potężna testowa symuluje sekwencyjne generowanie... danych, w kierunku serwera, z uwzględnieniem stałej wartości opóźnienia pomiędzy wysłanymi pakietami. Grupa wątków natomiast, określa współzależny charakter testów obciążenia usługi sieciowej i może być utożsamiana zarówno z konkretnymi wątkami procesora lokalnego hosta, jak i z oddzielnie pracującymi generatorami... danych, w trybie rozproszonym.

W celu zdefiniowania testu wydajności w ramach Apache JMeter, zbudowany powinien zostać plan testowy. Jest to podstawowa jednostka wyrażana w ramach niniejszego oprogramowania i skupia ona w sobie między innymi komponenty grup wątków, próbników (*ang. Samplers*), a także elementów nasłuchujących na odpowiedź usługi (*ang. Listeners*). Zarówno próbniki, jak i elementy nasłuchujące mogą... być powielane w ramach planu testowego, a także indywidualnie konfigurowane, w zależności od specyfiki usługi sieciowej.

Oprogramowanie Apache JMeter obsługuje również możliwość zarówno z poziomu narzędzia linii komend, jak i udostępnionego graficznego interfejsu użytkownika [?].

2.5. Przegląd literatury

W niniejszym rozdziale przedstawione zostaną pozycje literaturowe, do których odnosi się siła™ bładzie opisywana praca dyplomowa. Pozycje te, podzielone zostały na oddzielne grupy, związane z określonymi tematami...

Na początku, przedstawiona zostanie literatura powiązana z aspektem budowy interfejsów programowania aplikacji oraz bład...ca wprowadzeniem do wykorzystywanych technologii. Następnie, opisane zostaną pozycje traktujące o wydajności interfejsów API, a także o analizie działania powszechnie dostępnych serwisów internetowych opartych o metodologię REST. Kolejne prace, skupiają się bład... na tematyce testowania usług sieciowych, teorii testowania, a także konfiguracji narzędzi dla testów rozproszonych. W następnej kolejności, wspomniane zostaną prace naukowe oraz dokumenty standaryzacyjne dotyczące sposobu działania protokołu przesyłania danych hipertekstowych. Ostatnią grupę pozycji literaturowych bład... prace referencyjne dotyczące badań, wydajności systemów internetowych.

Pozycja [?] stanowi wprowadzenie do zaawansowanych koncepcji języka C#, a także dostarcza informacji związanych z wykorzystaniem tego języka w środowiskach uruchomieniowych .NET oraz .NET Core. W początkowych rozdziałach przedstawiono sposób budowy, kompilacji oraz wykonywania programu w środowisku .NET. Kolejno opisana została struktura bazowych aplikacji uruchamianych w tym właśnie środowisku i tworzonych za pomocą języka C#. Ostatnim elementem wprowadzenia do opisywanej technologii było przedstawienie struktur języka w kontekście obiektowego paradygmatu programowania. W następnych sekcjach literatury, w sposób wyczerpujący poruszono tematykę bardziej zaawansowanych aspektów programowania w języku C#, którymi są między innymi: kolekcje i typy generyczne, delegaty i wyrażenia lambda, czy też cykl życia obiektu w pamięci programu. Ważnym tematem, poruszonym w ramach tej książki jest struktura oraz zasada działania środowiska .net core, bład...cego podstawowym elementem interfejsów programowania aplikacji tworzonych w języku C#.

Analogicznie do przedstawionej powyżej pozycji literaturowej, dotyczącej jednak technologii NodeJS oraz języka JavaScript jest [?]. W ramach tej pracy zawarto obszernie wprowadzenie do platformy NodeJS uwzględniające ponadto kwestie obsługi operacji wejścia/wyjścia, wykonywania natywnego kodu JS, czy też przetwarzania operacji przez silnik NodeJS oraz bibliotek libuv. Znaczna część pracy, obejmuje przedstawienie zaawansowanych wzorców projektowych, których głównym przeznaczeniem jest obsługa zdarzeń, oraz operacji asynchronicznych. Wspomniane zostały także rozwiązania dotyczące skalowalności aplikacji z wykorzystaniem mechanizmów kolejowania wiadomości.

Niezależnie od wykorzystywanej technologii, interfejsy programowania aplikacji, które zostały zbudowane na potrzeby tej pracy dyplomowej, oparte są o styl architektoniczny RESTful. Styl ten, jest pewnym zbiorem zasad projektowania usług sieciowych, określającym zarówno aspekty sposobu komunikacji klienta z usługami sieciowymi, jak i techniczne wymagania dotyczące przetwarzania danych. Dobre praktyki, które uwzględnia metodologia REST, zawarte zostały w pozycji literaturowej [?]. Autorzy tego dokumentu, na wstępie dokonują porównania architektury zorientowanej na zasoby, bład...cej podstawowej konwencji REST, z popularną uprzednio architekturą zorientowaną na usługi. Następnie, przedstawiane są najlepsze praktyki, cele oraz reguły REST dotyczące projektowania interfejsu programowania aplikacji. Co więcej, w omawianej książce zawarte zostały także podstawowe oraz zaawansowane wzorce projektowania API, uwzględniające aspekty bezstanowości, paginacji, ogólności, a także identyfikacji zasobów interfejsu. Końcowe rozdziały książki, wprowadzają...

w kwestie testowania oraz bezpieczeństwa REST API, omawiają... technikę kompozycji usług RESTful, a także przedstawiają... rozwiązania (biblioteki oraz języki programowania) pozwalające na tworzenie interfejsów API zgodnych z metodologią... REST.

Podstawowym celem działania interfejsu programowania aplikacji jest dostarczenie danych do konsumenta, bądź ich manipulacja zgodnie z jego życzeniem. Aby operować na danych, interfejs API musi komunikować się ze źródłem danych, którym najczęściej jest serwer bazodanowy. W celu dostarczenia metod komunikacji pomiędzy API a źródłem danych, które jednocześnie są... niezależne od wykorzystywanego źródła, a także pozwalają... na zarządzanie danymi z poziomu struktury języka, stworzone zostały biblioteki zwane maperami obiektowo-relacyjnymi (ang. Object-Relational Mappers). Dla API napisanego w języku C# podstawowym rozwiązaniem ORM jest biblioteka Entity Framework Core, która przedstawiona została w pozycji [?]. Pozycja ta, uwzględnia zarówno opis działania najczęściej wykorzystywanych metod służących do manipulacji danymi, jak i rolę klasy kontekstu bazodanowego w procesie tłumaczenia operacji programistycznych na polecenia bazodanowe. Ponadto, dowiedziemy się jak przetwarzają zaawansowane typy danych (takie jak np. DateTime), czy też w jaki sposób wykorzystują zapytania LINQ do budowania kwerend.

Dla interfejsu programowania aplikacji napisanego w języku JavaScript i uruchamianego w środowisku NodeJS, w przeciwieństwie do platformy .NET, zastosować możemy zdecydowanie większą liczbę bibliotek pełniących rolę maperów obiektowo-relacyjnych. Biblioteki te, zostały opisane w pozycjach [?] i [?]. Pozycja [?] pełni rolę odcuciowego wprowadzenia do tematyki tworzenia interfejsów API, korzystając z platformy NodeJS, frameworka ExpressJS oraz nierelacyjnej bazy danych MongoDB. Rodział, poświęcony tej pracy, traktujący o wykorzystaniu baz danych NoSQL, przybliży tematykę jednego z najczęściej wykorzystywanych maperów obiektowo-relacyjnych dla Node czyli mongoose. Przedstawiono tutaj sposób zestawienia połączenia z serwerem bazodanowym, tworzenia encji modelu, przekształcanego następnie na struktury bazy danych, a także wykonywania operacji dostępu do danych i ich modyfikacji. W pracy [?] natomiast, porównano nierelacyjne podejście do składowania danych typu geograficznego z podejściem relacyjnym, wykorzystując w tym przypadku biblioteki mongoose i sequelize. Oba mapery obiektowo relacyjne zostały ułżyte w ramach interfejsu API wykorzystującego technologie NodeJS/ExpressJS. Celem opisywanej pracy było przedstawienie różnic w czasach odpowiedzi API na uzyskanie danych, dla różnej liczby danych geolokalizacyjnych, uwzględniając zastosowanie relacyjnych i nierelacyjnych baz danych.

Następne pozycje literaturowe, związane są z analizą usług REST oraz wydajnościowych webowych interfejsów programowania aplikacji.

Pozycja [?] stanowi analizę 500 serwisów internetowych z listy alexa.com 4000 najpopularniejszych publicznie dostępnych sieciowych. Twórcy każdego z 500 serwisów deklarują... zgodnie z swoimi produktami z konwencją... REST. Przeprowadzona analiza dotyczyła kluczowych aspektów technicznych związanych z funkcjonowaniem API, stopnia zgodności API z regułami dotyczącymi metodologii REST, a także przestrzegania najlepszych praktyk projektowania interfejsów programowania aplikacji, takich jak m.in. zastosowanie mechanizmu wersjonowania. W trakcie analizy, zaobserwowano określone trendy dla aplikacji REST API, takie jak m.in. rozpowszechnione wsparcie notacji JSON, czy wykorzystywanie narzędzi do dokumentacji generowanej programowo. Ponadto, zauważyono, że tylko ok. 0.8% analizowanych serwisów webowych przestrzega w sposób ścisły reguł, zawartych w ramach konwencji REST.

Wydajność interfejsów programowania aplikacji, jako jeden z elementów miary jakości API została przedstawiona w pozycji [?]. Na początku pracy, jej autorzy wskazują... na interakcję interfejsu programowania aplikacji z systemami klienckimi. Opi-

sany został, tutaj zestaw protokołów sieciowych wykorzystywanych podczas formułowania i transmisji danych, system zunifikowanych lokacji zasobów, a także semantyka interakcji w zależności od wykorzystywanych typów danych, protokółu hipertekstowego. Ponadto, wskazano najczęstsze przyczyny błędów przepływu danych dla http, uwzględniając działanie usługi DNS, błędów połączenia, błędów leżących po stronie klienta, a także błędów wynikających z działania serwera. Kolejną częścią pracy, zwrócona jest ze szczególnymi metrykami jakości, do których według autorów, poza wydajnością, zaliczyć możemy: dostępność, procent danych, dla których uzyskano pozytywną odpowiedź, osiągalność, a także możliwość sprawdzenia stanu usługi w dowolnym momencie jej działania. Dodatkowo, w niniejszej pracy zaproponowano podejście oraz zestaw narzędzi pozwalających na dokonanie ewaluacji jakości interfejsu programowania aplikacji, zgodnie z przyjętymi normami jakości.

Kolejnym etapem następującym po zdefiniowaniu metryki wydajności, jest ustalenie wartości tej metryki w kontekście testowanych usług sieciowych. Przytoczone poniżej pozycje literaturowe, związane są z wykonywaniem pomiarów wydajności API, czyli testowaniem.

Pozycja [?] stanowi obszernie wprowadzenie do teorii testowania oprogramowania. W pierwszych rozdziałach tego dokumentu, wyjaśniono czym jest testowanie, dlaczego jest ono niezbędne podczas tworzenia oprogramowania, a także jak wygląda podstawowy proces wykonywania testów. Następnie przedstawiono proces testowania w kontekście tworzenia oprogramowania. Uwzględniono tu zarówno modele cyklu życia rozwoju systemów w powiązaniu z testowaniem, poziomy realizowanych testów, ich typy, jak i sposoby zarządzania testami. Kolejne rozdziały dotyczą siatek testowania statycznego (tj. testowania funkcjonalności lub modułu na poziomie jego specyfikacji lub implementacji bez wykonywania kodu testowanego oprogramowania), dostarczają teorii związanej z poszczególnymi technikami testowania rozwiniętych, oraz przedstawiają aspekt organizacji, planowania, monitorowania oraz uwzględniania ryzyka w czasie dokonywania ewaluacji systemów. W ostatnim z rozdziałów dokumentu, autorzy przedstawiają narzędzia przydatne w procesie testowania, a także sposoby ich efektywnego wykorzystania w codziennej pracy.

Pozycja [?] zawiera wiele analogicznych treści do pracy opisanej powyżej, jednakże rozwija ona w sposób wyczerpujący, wspomniane tylko w poprzedniej pracy aspekty. W części drugiej dokumentu zawarto dogłębnie analizę zagadnienia testowania statycznego, uwzględniając m.in. testowanie zgodności ze standardami oprogramowania, symboliczne wykonywanie kodu, a nawet wprowadzając aparat matematyczny do formalnego dowodzenia poprawności fragmentów oprogramowania. W ramach tej książki, przedstawiono także dynamiczną analizę systemu (tj. testowanie funkcjonalności lub modułu na poziomie wykonywanego kodu) uwzględniając część występującą w błędach związanych m.in. z nieumiejętnym zarządzaniem strukturami pamięci programu. Ponadto, uwzględniono zagadnienie priorytetyzacji przypadków testowych, wprowadzając pojęcie miary średniego procenta wykrytych usterek. Autor dokumentu przedstawia także testowanie charakterystyk jakościowych zgodnie z normami ISO 9126 oraz ISO 25010, tworzenie dokumentacji w ramach zarządzania testowaniem, czy chociażby zarządzanie incydentami występującymi w ramach procesu ewaluacji oprogramowania.

W ramach pozycji [?], dowiedziemy się ponadto o testowaniu usług internetowych. Przedstawiono tutaj podstawową strukturę standardowej usługi sieciowej (w tym przypadku – usługi e-commerce) cechującą się siatek architekturą trójwarstwową. Ponadto, wyjaśniono rolę każdej z warstw systemu, a także przedstawiono aspekty testowania oprogramowania w kontekście każdej z nich. Dodatkowo, zawarte zo-

stały, przykładowe przypadki testowe, dotyczące zarówno prezentacji danych w systemie, jak i dostępu do danych poprzez serwer webowy. Dla zaprezentowanych przypadków testowych, przedstawione zostały także scenariusze realizacji testów w postaci listy czynności, jakie należy podjąć, aby dokonać ewaluacji systemu.

Aspekty technologii testowania oprogramowania ujęte zostały także w pozycji [?]. Artykuł, ten, stanowi sekcję wprowadzającą do książki pt. *Tutorial: Software Testing and Validation Techniques*, tego samego autora. Pozycja ta, przedstawia przekrój technik oraz technologii testowania oprogramowania wykorzystywanych na przestrzeni ostatnich ok. 30 lat. Opisane zostały tutaj zarówno teoretyczne podstawy testowania, narzędzia i techniki analizy statycznej i dynamicznej, oceny efektywności przeprowadzanych testów, a także badania przeprowadzane w dziedzinie testowania i walidacji oprogramowania. Omawiany artykuł, wyszczególnia pozytywne oraz negatywne aspekty poszczególnych technik oraz wskazuje przydatność określonych rozwiązań, do testowania oprogramowania różnego typu.

Ostatni przytoczony w ramach tego przeglądu literaturowego pozycja..., dotycząca teorii ewaluacji oprogramowania jest [?]. Pozycja ta, stanowi normę międzynarodowej organizacji normalizacyjnej (ang. International Organization for Standardization) dotyczącą weryfikacji jakości oprogramowania. Uwzględniono tu przede wszystkim znaczenie pojęć stosowanych w dziedzinie testowania oprogramowania, wprowadzono definicje dla określonych terminów oraz zjawisk występujących w ramach ewaluacji systemów, a także określono zgodność wprowadzanych przez standard konceptów, z konceptami zawartymi w standardach pochodnych. Główną częścią dokumentu, stanowi wprowadzenie szkieletu modelu jakości, uwzględniającego określone modele jakościowe, modele jakości w ujęciu, a także modele jakości produktu. Dodatkowo, przedstawiono cel oraz sposób wykorzystania modeli jakościowych, wyjaśniono rolę w postrzeganiu modeli jakościowych z punktu widzenia różnych interesariuszy, a także zdefiniowano relacje pomiędzy określonymi modelami. Dokument ten, wraz z normą ISO 9126, stanowi definicję pojęcia jakości w kontekście testowania oprogramowania.

Pozycja [?] stanowi przegląd narzędzi wykorzystywanych do testowania działania systemów komputerowych. Na początku książki, wprowadzany jest termin zapewnienia jakości (ang. Quality Assurance), który w dzisiejszych czasach definiuje zakres odpowiedzialności osoby testującej oprogramowanie. Kolejno, przedstawiane są kryteria sukcesu dotyczące tworzonego systemu, a także fazy poszczególnych modeli rozwoju oprogramowania zorientowanych na procesy. Analogicznie do pozycji literaturowych przedstawionych uprzednio, w ramach tej pozycji określone zostały metryki i definicje jakości oprogramowania oraz omówiony został proces realizacji testów. Główną częścią omawianego dokumentu skupiona jest wokół, narzędzi stosowanych do realizacji ewaluacji oprogramowania. Wyszczególniono tutaj narzędzie WinRunner, przedstawiając między innymi wykorzystywany w tym programie skryptowy język testów (ang. Test Script Language). Ponadto, przedstawiono architekturę oraz najważniejsze funkcjonalności narzędzi SilkTest, SQA Robot, LoadRunner, TestDirector, QuickTest Professional a także Apache JMeter. Ostatni z wymienionych programów, wykorzystywany zostanie w ramach niniejszej pracy dyplomowej, dlatego też dalszy przegląd tej pozycji literaturowej skupiony będzie na rozdziale dotyczącym właściwości tego narzędzia. Opis funkcjonalności aplikacji JMeter został, w niniejszej pozycji podzielony na sekcje związane z testowaniem rozwiązań, bazodanowych wykorzystujących interfejs JDBC (ang. Java Database Connectivity), a także sekcję dotyczącą testowania aplikacji bazujących w swoim działaniu na protokole hipertekstowym. Przedstawiono tutaj sposób tworzenia grup wątków reprezentujących użytkowników aplikacji, generowania ładunku pro-

tokołu, u hipertekstowego, uruchomienia mechanizmu nasłuchiwania na odpowiedź serwisu, dodawania licznika czasu, a także zapisywania i przeglądania rezultatów przeprowadzonego testu.

W ramach dokumentów [?] oraz [?] przedstawiono pełen zakres funkcjonalności dostępną w ramach narzędzia Apache JMeter. Pierwsza z prac (tj. [?]), skupia się na wykorzystaniu narzędzia w celu wykonywania testów wydajności usług sieciowych, natomiast druga z pozycji (tj. [?]), przedstawia aplikację JMeter dla różnych kontekstów jej potencjalnego użycia. W obu pracach wyszczególnione zostają... podstawowe elementy, na które składa się środowisko testowe. Elementami tymi są...: grupy wątków, komponenty przetwarzające, kontrolery, komponenty nasłuchujące, liczniki czasu oraz asercje. Ponadto, omówiono elementy graficznego interfejsu użytkownika dla aplikacji, przedstawiono proces instalacji oraz uruchamiania narzędzia JMeter, a także zdefiniowano pojęcie planu testów. W kontekście pracy [?], poza wymienionymi uprzednio kwestiami, zobrazowany został, także proces wykonywania testu przeciążenia dla usługi zorientowanej na serwisy (ang. Service-Oriented Application). Proces ten uwzględnia: tworzenie grupy wątków, konfigurację struktury łączenia wysyłanego do usługi, uruchomienie testu, a także pozyskanie wyniku. W pracy [?] natomiast, analogiczny proces, możemy zaobserwować dla monolitycznej aplikacji internetowej oraz interfejsu programowania aplikacji. Ponadto, przedstawione zostały, zaawansowane opcje konfiguracji elementów nasłuchujących oraz liczników czasu, a także pokazany został, proces wykorzystania pośredniczącego serwera http, w celu dokumentowania realizowanych połączeń.

Następne pozycje literaturowe omówione w ramach tej pracy, dotyczą... budowy oraz zasady działania internetowego protokołu, u hipertekstowego (ang. Hypertext Transfer Protocol), a także implementacji mechanizmu zarządzania stanem. Mechanizm ten, w związku z naturą protokołu, u http, nie jest w nim domyślnie realizowany.

Pozycja [?] stanowi techniczny dokument dotyczący semantyki oraz budowy internetowego protokołu, u hipertekstowego w wersji 1.1. Zdefiniowano w nim pojęcie zasobu łączenia oraz omówiono cykl życia jego przetwarzania. Wskazano także moment, w którym zasób rekonstruowany jest przez serwer na podstawie jego efektywnego identyfikatora URI (ang. Uniform Resource Identifier). Ponadto, nakreślono pojęcie reprezentacji danych przesyłanych za pomocą protokołu, u http, definiując określone pola nagłówkowe dotyczące: typu danych, sposobu kodowania, języka danych, a także lokalizacji zasobu. Kolejne rozdziały dokumentu zawierają... informacje dotyczące definicji dozwolonych metod protokołu, u http oraz znaczenia jakie te metody wprowadzają w kontekście operacji na zasobie. W dokumencie przedstawiono także kody statusu odpowiedzi na łączeniu, grupując je w sposób semantyczny. Dla każdego z przedstawionych kodów statusu nakreślono kontekst, w jakim odpowiedź, oznaczona tym włącznikiem kodem, powinna być zwracana klientowi. Na końcu pracy, omówiono kwestie związane z bezpieczeństwem protokołu, u takie jak: ataki bazujące na wstrzykiwaniu kodu czy ochrona przed ujawnianiem informacji wrażliwych w identyfikatorach zasobów.

Pozycja [?] pozwala na poszerzenie wiedzy dotyczącej protokołu, u hipertekstowego w bardziej praktycznym kontekście. Podobnie jak w dokumencie [?], przedstawiono tutaj informacje teoretyczne dotyczące architektury protokołu, u, definicji zasobów czy też ujednoliconego formatu ich adresowania. Ponadto, wskazano i scharakteryzowano określone typy połączeń, realizowanych z wykorzystaniem protokołu, u hipertekstowego. Co więcej, dla każdego z nich rozważono kwestie związane z wydajnością połączenia pomiędzy klientem a serwerem. Kolejne rozdziały pracy [?] traktują o identyfikacji klienta w ramach serwera, jego uwierzytelnianiu przed serwerem, a także szyfrowania danych przesyłanych pomiędzy tymi dwiema jednostkami. W niniejszej pracy wspomniano także o internacjonalizacji łączenia, w kontekście zastosowania nagłówka "Accept-

Language™. Ostatnie rozdziały dokumentu dotyczą... kwestii publikowania i dystrybucji zawartości. Wyszczególnione zostały tu takie elementy jak: web hosting, systemy publikacji treści, czy też mechanizm przekierowań, oraz równowagi obciążenia...

Zgodnie z charakterystyką... protokołu http, realizuje on komunikację™ w sposób bezstanowy. Oznacza to, że domyślnie, pomiędzy klientem a serwerem nie jest utrzymywana sesja połączeniowa, a każde łączenie generowane przez klienta w kierunku serwera rozpatrywane jest indywidualnie. Rozwiązanie takie, pozwala na znaczące przyspieszenie działania protokołu hipertekstowego, a także uproszczenie jego konstrukcji. Jednakże, szczególnie w przypadku aplikacji internetowych komunikujących się™ z serwerem http, bezstanowy charakter protokołu bywa problematyczny w aspekcie kontekstu wysyłanych sekwencyjnie danych... Dlatego też, do protokołu http wprowadzono mechanizm zarządzania stanem opisany w dokumencie [?]. Dokument ten, definiuje pola nagłówkowe o nazwach "HTTP Cookie"™ oraz "Set-Cookie"™. Pola te, mogą być używane przez serwery http w celu przechowywania stanu w ramach aplikacji klienckich, dając serwerom tym możliwość zarządzania, zawierając stan sesji..., przy wykorzystaniu protokołu bezstanowego. W niniejszym dokumencie, dla obu przedstawionych pól wyszczególniono atrybuty składowe pola, a także określono znaczenie każdego z nich. Ponadto, dokument definiuje wymagania dla klienta http, dotyczące możliwości wykorzystania mechanizmu zarządzania stanem. Pod uwagę™ wzięte zostały, także kwestie bezpieczeństwa takie jak identyfikatory sesji, ślaba poufność danych, czy też zaufanie do usługi nazw domenowych w celu prawidłowego działania mechanizmu zarządzania stanem.

Ostatnia grupa pozycji literaturowych, zawartych w ramach niniejszego przeglądu literaturowego dotyczy badań, związanych z testowaniem wydajności aplikacji internetowych w środowisku rozproszonym. Pozycje przedstawione poniżej, będą stanowią prace referencyjne względem niniejszej pracy dyplomowej.

Artykuł, [?] dotyczy porównania wydajności działania interfejsów programowania aplikacji tworzonych z wykorzystaniem platform .NET Core 3.1 oraz .NET 5. Celem powstania tego dokumentu była weryfikacja zjawiska wzrostu wydajności działania programów, tworzonych i uruchamianych z wykorzystaniem nowszej z platform firmy Microsoft. Praca ta, ma także na celu pomóc poznać odpowiedź na pytanie, czy kod źródłowy interfejsu programowania aplikacji o określonych funkcjonalnościach, a także korzystający z określonych narzędzi, powinien zostać zaktualizowany w taki sposób, aby wspierać najnowszą, stabilną wersję™ środowiska .NET. W ramach dokumentu, w celu realizowania pomiarów wydajności wykorzystano opisane w poprzednich akapitach narzędzie Apache JMeter, a także dedykowane środowisku .NET, bibliotekę™ BenchmarkDotNet. Kolejne rozdziały artykułu, przedstawiają przygotowane środowisko testowe, plan wykonywanych testów, a także uzyskane rezultaty wraz z ich analizą... Autor pracy, zebrał wyniki sześciu testów wydajnościowych, biorąc pod uwagę™ proces serializacji oraz deserializacji obiektów typu JSON za pomocą... bibliotek Newtonsoft.Json, a także System.Text.Json. Ponadto, przygotowany został test wyszukiwania wzorca z obszernym ciągiem tekstowym oraz test wykorzystania punktu końcowego jako klienta zewnętrznego API. Na podstawie otrzymanych rezultatów, wnioskować możemy o około 24 procentowym średnim wzroście wydajności wykonywania operacji realizowanych w ramach testów. Ponadto, wykazano także dość znaczący (około 35 procentowy) średni spadek wydajności nowego rozwiązania względem poprzednika, w kontekście testów obciążeniowych.

Analogiczne badania przeprowadzono w ramach pracy [?]. W tym przypadku jednak, nie skupiały się one na aspekcie porównania technologii, a na sposobie wykonywania pomiarów, a także definiowaniu kryteriów oceny jakości. W pracy tej, interfejs progra-

mowania aplikacji zbudowany w oparciu o metodologię™ REST poddawany był, zmiennym obciążeniom (tj. testy linii bazowej, testy obciążeniowe oraz testy przeciążeniowe). W czasie dokonywania ewaluacji monitorowano średni czas odpowiedzi serwera, zgodnie z kodami statusu zawartych w ramach uzyskiwanych odpowiedzi, informacje o zużyciu zasobów sprzętowych serwera, czy też wartość wskaźnika satysfakcji klienta. Rezultaty przeprowadzonych badań, wykazały kluczowe znaczenie optymalizacji kodu źródłowego aplikacji, w kontekście realizacji rozbudowanych i skalowalnych usług sieciowych.

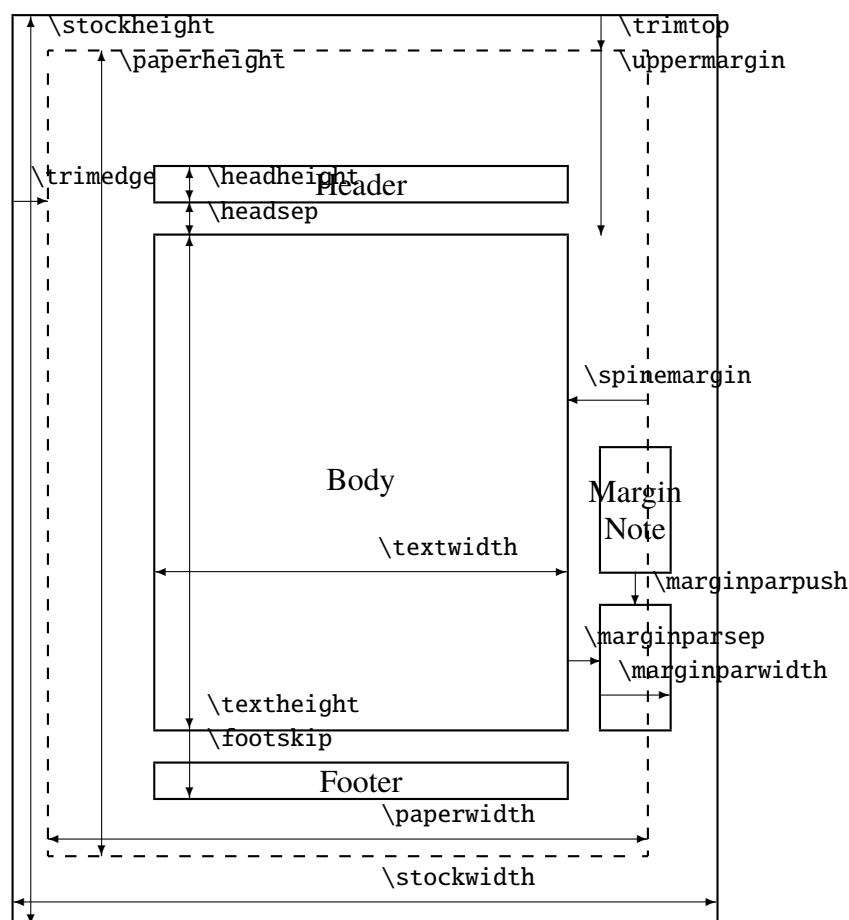
Rozdział 3

Opis problemu

3.1. Rozmiar i układ treści na stronach dokumentu

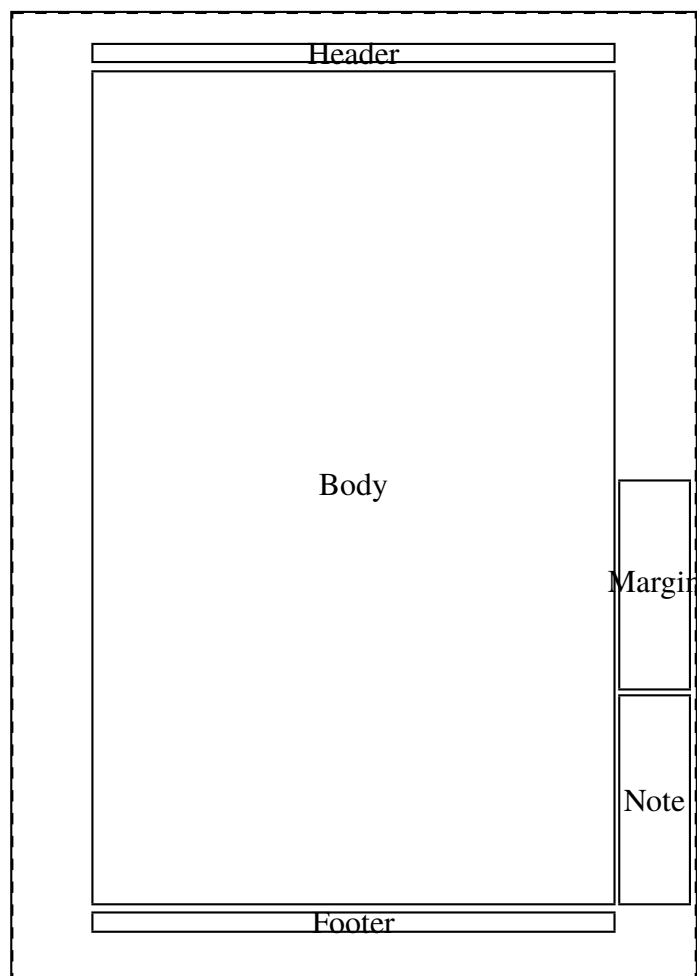
Praca dyplomowa powinna być przygotowana do wydruku na papierze formatu A4 w orientacji pionowej. Marginesy na stronach parzystych i nieparzystych powinny być jednakowe i mieć następujące wartości: lewy = 25mm, prawy = 25mm, górny = 10mm, dolny = 15mm. Wielkość marginesów w szablonie sterowana jest parametrami przedstawionymi na rysunku ???. Margines dolny powinien być mierzony do linii bazowej tekstu stopki.

Dashed lines represent the actual page size after trimming the stock.

Rys. 3.1: Układ strony nieparzystej dla dokumentu klasy memoir

Dashed lines represent the actual page size after trimming the stock.

Lengths are to the nearest pt.

<code>\stockheight = 845pt</code>	<code>\stockwidth = 598pt</code>
<code>\pageheight = 845pt</code>	<code>\pagewidth = 598pt</code>
<code>\textheight = 727pt</code>	<code>\textwidth = 455pt</code>
<code>\trimtop = 0pt</code>	<code>\trimedged = 0pt</code>
<code>\uppermargin = 52pt</code>	<code>\spinemargin = 71pt</code>
<code>\headheight = 14pt</code>	<code>\headsep = 10pt</code>
<code>\footskip = 24pt</code>	<code>\marginparsep = 6pt</code>
<code>\marginparpush = 7pt</code>	<code>\columnsep = 10pt</code>
<code>\columnseprule = 0.0pt</code>	

Rys. 3.2: Rzeczywisty układ strony nieparzystej w tym dokumencie

Rzeczywisty układ strony zastosowany w niniejszym dokumencie przedstawiono na rysunku ???. Lewy i prawy marginesy są takie same, więc strony parzyste i nieparzyste wyglądają podobnie, z dokładnością do umiejscowienia notatek marginesowych. Taki rezultat zapewni zastosowanie poniższych komend.

```
\setlength{\headsep}{10pt}
\setlength{\headheight}{13.6pt}
\setlength{\footskip}{\headsep+\headheight}
\setlength{\uppermargin}{\headheight+\headsep+1cm}
\setlength{\textheight}{\paperheight-\uppermargin-\footskip-1.5cm}
\setlength{\textwidth}{\paperwidth-5cm}
\setlength{\spinemargin}{2.5cm}
```

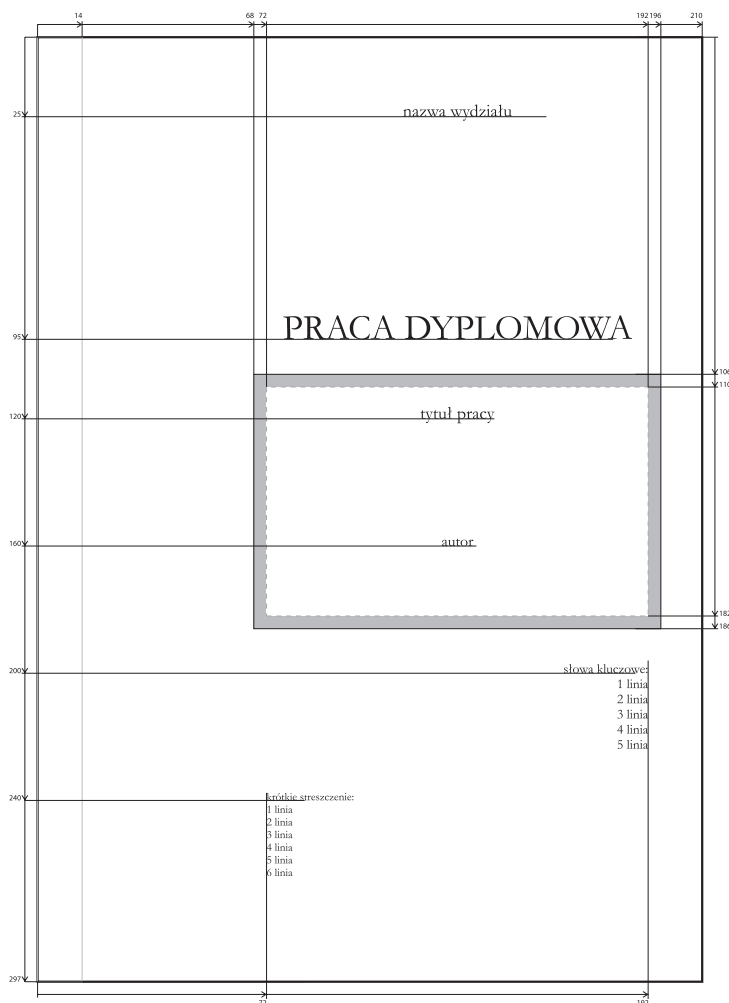
```

\setlength{\foremargin}{2.5cm}
\setlength{\marginparsep}{2mm}
\setlength{\marginparwidth}{2.3mm}
\checkandfixthelayout[fixed]
\linespread{1}
\setlength{\parindent}{14.5pt}

```

3.2. Strona tytuowa

Według ogólnouczelnianych zaleceń (tj. logotypu Politechniki Wrocławskiej) strona tytuowa powinna być zredagowana z użyciem czcionki Garamond. W oficjalnym wzorcu (patrz rysunek ??) nie rozróżniono, czy dotyczy on pracy inżynierskiej czy magisterskiej. Nie uwzględniono również miejsca na nazwę specjalności ani kierunku oraz zapomniano o nazwisku promotora, jednostce, dacie i ocenie. Za to określono (zgrubnie) położenie słów kluczowych i streszczenia. Ponieważ brakujące dane pojawiały się we wzorcach stron tytułowych stosowanych w codziennej praktyce na Wydziałach, nie wiadomo do końca, czy oficjalny szablon należy stosować w 100 procentach. Dlatego w niniejszym dokumencie zastosowano własny wzorec strony tytułowej (używany od lat) oraz podano wymagania odnośnie wzorca z logotypu uczelnianego.

Rys. 3.3: Oficjalny szablon strony tytułowej pracy dyplomowej, zamieszczony w dokumencie „System Identyfikacji Wizualnej Wrocław, sierpień 2016” do pobrania ze strony <http://pwr.edu.pl/uczelnia/o-politechnice/materialy-promocyjne/logotyp> [dostęp dnia 07.12.2016]

Wymagania co do wielkości znaków na stronie tytułowej są następujące:

- według uczelnianego logotypu

Nazwa jednostki organizacyjnej: Garamond 16 pt
 Napis "PRACA DYPLOMOWA INYNIERSKA": Garamond 32 pt
 Tytuł pracy: Garamond 16 pt
 Autor: Garamond 14 pt
 Słowa kluczowe: Garamond 12 pt
 Krótkie streszczenie: Garamond 10 pt

- według wzorca ujętego w niniejszym dokumencie

POLITECHNIKA WROCAWSKA (Garamond 22pt 24pt)
 WYDZIAŁ ELEKTRONIKI (Garamond 22pt 24pt)
 KIERUNEK: JAKI KIERUNEK (Garamond 14pt 16pt)
 SPECJALNOŚĆ: JAKA SPECJALNOŚĆ (Garamond 14pt 16pt)
 PRACA DYPLOMOWA (Garamond 24pt 26pt)
 INYNIERSKA (Garamond 24pt 26pt)
 Tytuł pracy w języku polskim (Garamond 16pt 18pt)
 Title in English (Garamond 16pt 18pt)
 AUTOR: (Garamond 16pt 18pt)
 Imię i Nazwisko (Garamond 14pt 16pt)
 PROWADZĄCY PRACĘ: (Garamond 16pt 18pt)
 tytuł, Imię i Nazwisko, Jednostka (Garamond 14pt 16pt)
 OCENA PRACY: (Garamond 16pt 18pt)
 WROCŁAW, 2015 (Garamond 16pt 18pt)

W szablonie zastosowano pakiet `ebgaramond`. Dostarcza on klon czcionki `garamond`, jednak bez kształtu `slanted` i z pewnymi brakami. Na przykład zamiast literki „r” w zbiorze `EBGaramond08` `Italic` renderuje się samo „l” (braku tego nie ma w zbiorze `EBGaramond12`). Zaletą pakietu w porównaniu do innych jest to, że generalnie dobrze obsługiwane są w nim polskie znaki oraz że pakiet ten można znaleźć w różnych dystrybucjach `latexa` (`MikTeX` instaluje go automatycznie).

3.3. Krj i wielko czcionek

Główny tekst pracy powinien być zredagowany z wykorzystaniem czcionki `Times`, typ normalny, o wysokości 12pt, z odstępem między liniami równym 14.5pt. Istnieje możliwość zmiany odstępu między liniami za pomocą komendy `\linespread`, jednak zaleca się pozostawienie tego odstępu jak w niniejszym dokumencie (`\linespread{1}`). Wymagania odnośnie kroju pisma pozostałych elementów (nagłówek, stopka itp.) zamieszczono w tabeli ??.

W szablonie zastosowano czcionkę `texgyre-termes` (dostarcza ją pakiet `tgtermes`). Czcionka ta jest klonem czcionki `Times`, w którym obsługiwane jest rodkiem europejskie kodowanie znaków (podobnie jak w przypadku czcionki `ebgaramond`, dzięki czemu polskie literki nie są zlepkami dwóch znaków lecz pojedynczymi znakami).

Wszelkie przykłady rde kodu (fragmenty programów, komendy linii poleceń), nazwy plików i uruchamianych programów powinny być pisane czcionką maszynową. W szablonie czcionką maszynową jest `ttl`. Czcionka ta obsługuje polskie znaki. Dostarcza ją pakiet `txfonts`, który należy wcześniej zainstalować (`MikTeX` zainstaluje go automatycznie podczas pierwszej kompilacji szablonu).

Jeli w pracy zostaną użyte otoczenia matematyczne, to w dokumencie wynikowym pojawią się dodatkowe czcionki (domyślne `latexowe` czcionki do wyraża matematycznych). Dzięki zastosowaniu opcji `extrafontsizes` w klasie `memoir` nie do, że otrzymuje się większe czcionki (30pt), to jeszcze zamiast `Computer Modern` do wzorów matematycznych jest stosowana czcionka `Latin Modern` (wywodzi się z `Computer Modern`). Std lista wszystkich użytych czcionek może być następująca:

Tab. 3.1: Zestawienie czcionek elementw podziau dokumentu, tekstu wiodcego, nagwka i stopki oraz podpisw (Rozm. – rozmiar czcionki, Odst. – baselineskip)

Element	Przykad	Czcionka	Rozm.	Odst.
Nr rozdziau	Rozdzia 1	<code>\huge \bfseries</code>	25pt	30pt
Tytu rozdziau	Wstp	<code>\Huge \bfseries</code>	30pt	37pt
Nr i tytu sekcji	1.1. Wprowadzenie	<code>\Large \bfseries</code>	17pt	22pt
Nr i tytu podsekcji	1.1.1. Cel szczegowy	<code>\large \bfseries</code>	14.5pt	18pt
Tytu podpodsekcji	Zaoenia	<code>\normalsize \bfseries</code>	12pt	14.5pt
Tytu paragrafu	Podstawy Opis ...	<code>\normalsize \bfseries</code>	12pt	14.5pt
Tekst wiodcy	Niniejszy dokument ...	<code>\normalsize</code>	12pt	14.5pt
Nagwek strony	3.2. <i>Czcionka wiodca</i> ...	<code>\small \itshape</code>	11pt	13.6pt
Stopka strony	Imi Nazwisko: ...	<code>\small</code>	11pt	13.6pt
Podpisy tabel	Tab. 3.1: Zestawienie ...	<code>\small</code>	11pt	13.6pt
Podpisy rysunkw	Rys. 3.1: Oficjalny ...	<code>\small</code>	11pt	13.6pt

EBGaramond12-Regular
 GaramondNo8-Reg-Norml
 TeXGyreTermes-Regular-Normalna
 TeXGyreTermes-Bold-Pogrubiona
 TeXGyreTermes-Italic-Normalna
 t1x1t-Nomal
 LMMathItalic12-Regular
 LMMathSymbols10-Regular
 LMMathExtension10-Regular
 LMRoman8-Regular

Aby wykorzysta te czcionki poza systemem LaTeX, wystarczy pobra je spod adresw (wanych na dzie 1.04.2016): <https://www.ctan.org/tex-archive/fonts/cm/ps-type1/bakoma/ttf/?lang=en>, <http://www.gust.org.pl/projects/e-foundry/latin-modern>, <http://www.gust.org.pl/projects/e-foundry/tex-gyre>, <https://bitbucket.org/georgd/eb-garamond/downloads>, a nastpnie zainstalowa w systemie. Dziki temu mona bdzie np. edytowa rysunki uywajc dokadnie tej samej czcionki, co czcionka uyta w dokumencie.

3.4. Formatowanie blokw tekstu

Kady rozdzia pracy powinien rozpoczyna si od nowej strony. Jej wygld powinien by kontrolowany parametrami pokazanymi na rysunku ???. W niniejszym szablonie (dokument klasy memoir z opcj [12pt]) przyjto nastpujce wartoci tych parametrw:

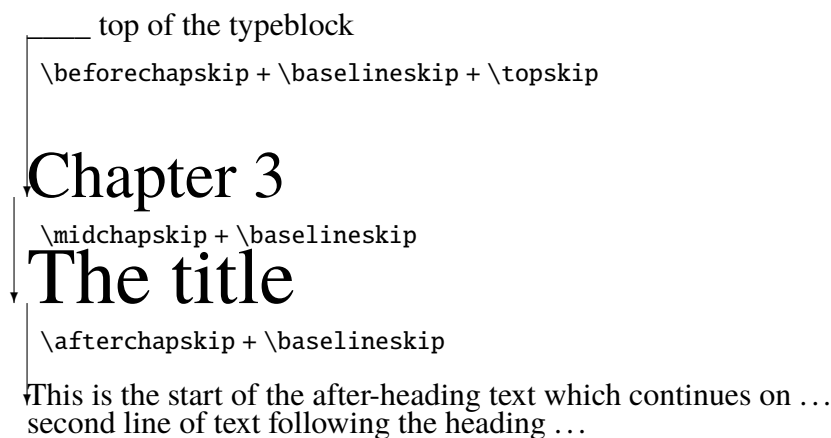
- `\beforechapskip (50.0pt) + \baselineskip of \huge (30pt) + \topskip (12.0pt) = 92pt (3.246cm)`
- `\midchapskip (20.0pt) + \baselineskip of \Huge (37pt) = 57 pt (2.011cm)`
- `\afterchapskip (40.0pt) + \baselineskip of \normalsize (14.5pt) = 54.5pt (1.923cm)`

Nieco kopotw moe sprawi dobre ustawienie na stronie tytuw nienumerowanych rozdziauw oraz list generowanych automatycznie (Skrty, Spis treci, Spis rysunkw, Spis tabel, Indeks rzeczowy). W szablonie w tym celu zdefiniowano nowy styl rozdziau komendami jak niej (w szablonie s to komendy zamarkowane)

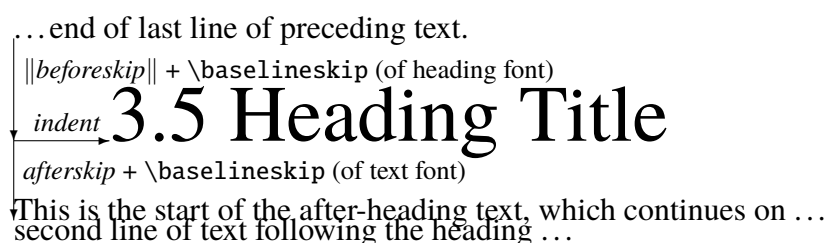
```

\newlength{\linespace}
\setlength{\linespace}{-\beforechapskip-\topskip+\headheight+\topsep}
\makechapterstyle{noNumbered}{%

```


Rys. 3.4: Parametry sterujące wielkościami odstępów na stronie z tytułem rozdziału

Rys. 3.5: Kontrola ustawień odległości w tytułach kolejnych sekcji

```
\renewcommand\chapterheadstart{\vspace*{\linespace}}
}
```

oraz dokonano przeczenia stylów rozdziałów komendami `\chapterstyle{nonumbered}` oraz `\chapterstyle{default}` podczas doczajania do dokumentu wymienionych nienumerowanych rozdziałów i list. Aby „podnieść do gry” tytuły nienumerowanych rozdziałów (gdyby jest to rzeczywiście konieczne) wystarczy odmarkować wspomniane komendy.

Tytuły rozdziałów, sekcji, podsekcji itd. nie powinny kroczyć si kropki. Odległości pomiędzy tekstem wiodcym a tytułem sekcji powinien być regulowany parametrami pokazanymi na rysunku ???. Rozmiar `\baselineskip` zależy od rozmiaru czcionki (zobacz tabela ??), za `before skip` i `secskip` od poziomu sekcji. W niniejszym szablonie przyjęto następujące wartości tych parametrów (s to wartości dobierane elastycznie podczas kompilacji):

- `indent` = 14.5pt
- `parskip` = 0.0pt
- `beforesecskip` = -18.08334pt plus -5.16667pt minus -1.03331pt
- `aftersecskip` = 11.88335pt plus 1.03331pt
- `beforesubsecskip` = -16.79167pt plus -5.16667pt minus -1.03331pt
- `aftersubsecskip` = 7.75pt plus 1.03331pt
- `beforesubsubsecskip` = -16.79167pt plus -5.16667pt minus -1.03331pt
- `aftersubsubsecskip` = 7.75pt plus 1.03331pt

W szablonie obowiązują również następujące wartości parametrów odpowiedzialnych za odstępy pomiędzy pywającymi figurami, tekstami oraz tekstem i figurami:

- floatsep = 12.0pt plus 2.0pt minus 2.0pt
- intextsep = 14.0pt plus 4.0pt minus 4.0pt
- textfloatsep = 20.0pt plus 2.0pt minus 4.0pt

Pierwsza linia pierwszego akapitu w bloku (po tytule rozdziału, sekcji, podsekcji, podpodsekcji) nie może mieć wcięcia. Pierwsze linie w kolejnych akapitach już powinny mieć wcięcie równe 14.5pt. Tekst w akapitach powinien być wyrównany z obu stron.

Strony powinny być numerowane numeracją ciągłą (sekwencja arabskich cyfr). Numery stron powinny być umieszczone w ich stopkach (tj. tak jak w niniejszym dokumencie). Wyjątkiem są tutaj pierwsze strony rozdziałów oraz strona tytułowa – na nich numery nie powinny się pojawić.

W pracy należy dbać o poprawność redakcyjną zgodnie z zaleceniami:

- nie zostawia znaku spacji przed znakami interpunkcji („powiedziano, e ...” -> „powiedziano, e ...”),
- kropki po skrótach, które nie są jednoczennie kropkami kończącymi zdanie należy skleić z kolejnym wyrazem znakiem tyldy, np. jak tutaj (np.~jak tutaj) lub wstawia za nimi ukośnik, np. jak tutaj (np.\ jak tutaj)
- nie zapomina o dobrym sformatowaniu wyliczenia (należy zaczynać małymi literami lub dwiema oraz kończy przecinkami, rednikami i kropkami – w zależności od kontekstu danego wyliczenia),
- nie zostawia samotnych liter na końcach linii (można je „skleić” z wyrazem następnym stosując znaczek tilde, jak w~przykładzie).
- nie zostawia pojedynczych wierszy na końcu lub początku strony (należy kontrolować „sieroty” i „wdowy”),
- nie zostawia odstępu pomiędzy tekstem a nawiasami czy znakami cudzoszłymi (znaki te powinny przylegać do tekstu, który obejmują „jak w tym przykładzie”),
- wyrazy obcojęzyczne powinny być pisane czcionką italic wraz ze skrótem oznaczającym język, w szczególności ma to zastosowanie przy rozwijaniu skrótów, np. OGC (ang. *Open Geospatial Consortium*),
- każdy zastosowany skrót powinien zostać rozwinięty podczas pierwszego użycia, później może już występować bez rozwinięcia (skrót i jego rozwinięcie powinny trafić również do wykazu Skrótów, jeśli taki wykaz jest dołączony do dokumentu).

3.5. Opisy tabel i rysunkw

Podpisy powinny być umieszczane pod rysunkami lub nad tabelami wraz z etykietą składającą się ze skrótu Rys. lub Tab. oraz numeru. Podpisy te nie powinny mieć końcowej kropki. Numery występujące w podpisach powinny zaczynać się numerem rozdziału, po którym następuje kolejny numer rysunku lub tabeli w obrębie rozdziału. Etykieta powinna kończyć się dwukropkiem, po którym następuje tekst podpisu. Numer rozdziału powinien być rozdzielony kropką od kolejnego numeru w rysunku lub tabeli w rozdziale (liczniki tabel i rysunków są roczne). Należy pamiętać o tym, aby w całej pracy tabele miały podobny wygląd (rodzaj czcionki, ewentualne pogrubienia w nagłówku itp.).

3.6. Przypisy dolne

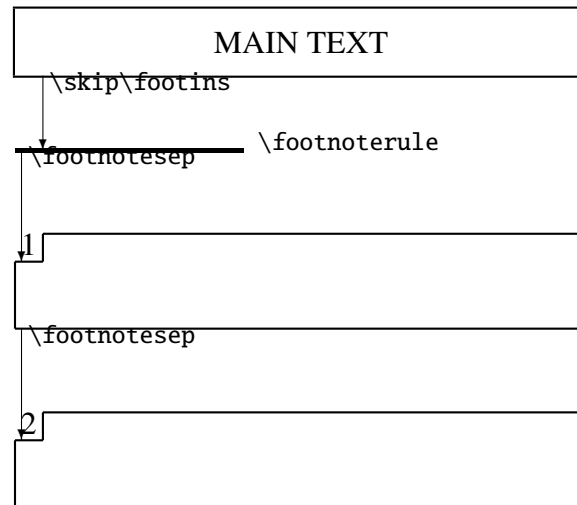
Istnieje możliwość zamieszczania przypisów na dole strony, choć nie jest to zalecane (przykładowo ¹). Sposób parametryzowania ich wyglądu pokazano na rysunku ???. W szablonie wykorzystano następujące, domyślne wartości tych parametrów:

¹Tekst przypisu

```

\footins = 12pt \footnotesep = 8pt
\baselineskip = 10pt note separation = 40pt
rule thickness = 0.4pt
rule length = 0.25 times the \textwidth

```


Rys. 3.6: Parametry sterujące przypisami dolnymi

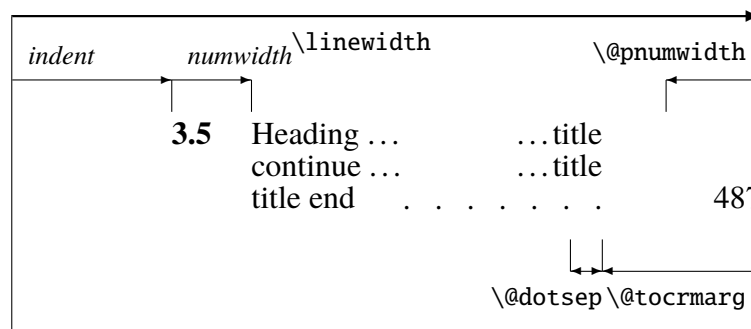
3.7. Formatowanie spisu treści

W klasie memoir istnieją komendy pozwalające do dobrze zarządzać wyglądem spisu treści. Na rysunku ?? pokazano, za pomocą jakich parametrów można wpływać na finalny jego postać. W szablonie wykorzystano następujące, domyślne ich wartości:

```

indent = 18pt
numwidth = 28pt
\@tocrmarg = 31pt
\@pnumwidth = 19pt
\@dotsep = 4.5

```


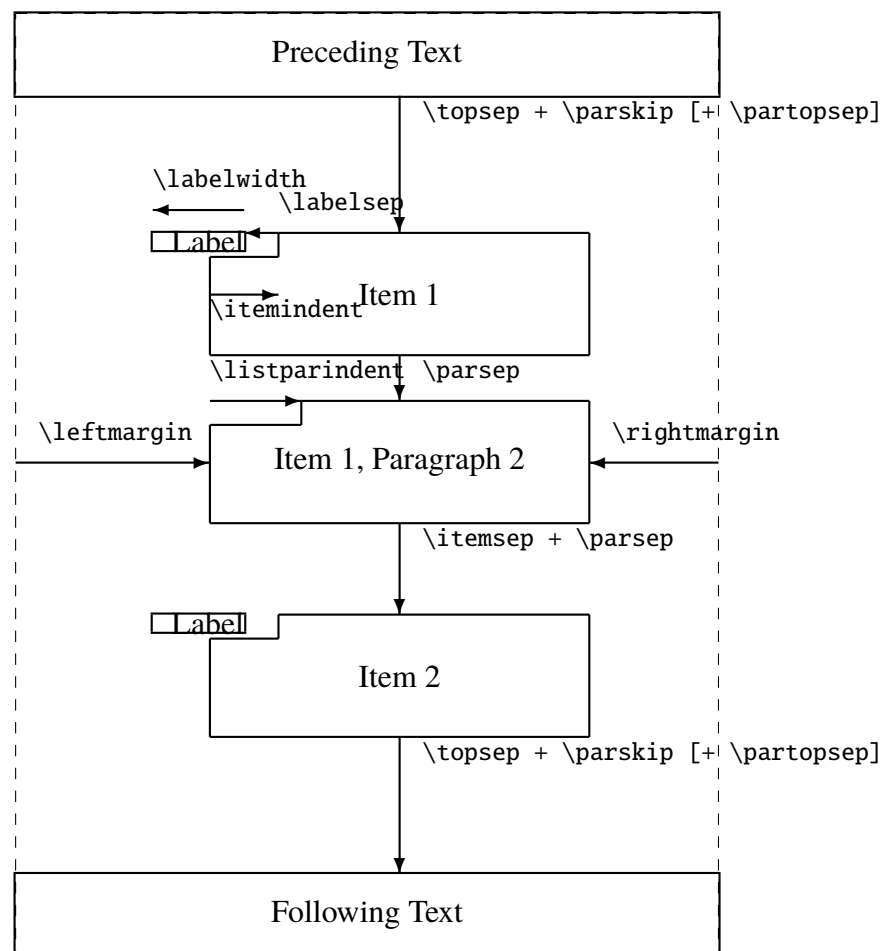
Rys. 3.7: Parametryzacja wyglądu spisu treści

3.8. Formatowanie list wyliczeniowych i wypunktowa

Standardowo sposb formatowania list mona parametryzowa jak pokazano na rysunku ?? . Jednak czasem trudno poradzi sobie z niektórymi rzeczami, jak np. znakami wypunktowania. Dlatego w szablonie wykorzystano pakiet `enumi`. Pozwala on na atwe zarzdzanie wygldem list. W szablonie zastosowano nastpujce globalne ustawienia dla tego pakietu:

```
\usepackage{enumitem}
\setlist{noitemsep,topsep=4pt,parsep=0pt,partopsep=4pt,leftmargin=*}
\setenumerate{labelindent=0pt,itemindent=0pt,leftmargin=!,label=\arabic*}
\setlistdepth{4}
\setlist[itemize,1]{label=$\bullet$}
\setlist[itemize,2]{label=\normalfont\bfseries\textendash}
\setlist[itemize,3]{label=$\ast$}
\setlist[itemize,4]{label=$\cdot$}
\renewlist{itemize}{itemize}{4}
```

W podrozdziale ?? pokazano przykad wykorzystania moliwoci komend oferowanych w pakiecie `enumi`.

Rys. 3.8: Parametryzacja list wyliczeniowych i wypunktowa

3.9. Wzory matematyczne

Wzory matematyczne, jeśli mają być osobnymi formułami, powinny być wycentrowane, z numeracją umieszczoną na końcu linii i ujętą w okrągłe nawiasy (zobacz równanie (3.1)). Numery równa powinny zawierać numer rozdziału oraz kolejny numer równania w obrębie rozdziału (podobnie jak przy numerowaniu rysunków i tabel). Spełnienie tych warunków zapewnia otoczenie `equation`. Nie wszystkie formuły trzeba numerować (nienumerowane wzory można osign stosując otoczenie `\equation*`). Wracając należy numerować tylko te, do których tworzy się jakieś odniesienia w tekście. Jeśli wzory umieszczane są w linii tekstu, to można zastosować otoczenie matematyczne `inline`, jak w przykładzie $\int_0^{10^{\sum i}} x dx$ (wyprodukowanym komendą `\int_{0}^{10^{\nu\sum i}}{x\,dx}`). Tylko wtedy może dojść do rozszerzenia odstępów pomiędzy liniami tekstu (aby zmieścił się wzór).

$$\int_0^{10^{\sum i}} x dx \quad (3.1)$$

Rozdział 4

Redakcja pracy

4.1. UkŁ,ad pracy

Standardowo praca powinna byÄ zredagowana w nastÄpujÄcym ukŁ,adzie:

Strona tytuŁ,owa
Strona z dedykacjÄ... (opcjonalna)
Spis treŁci
Spis rysunkÖw (opcjonalny)
Spis tabel (opcjonalny)
SkrÖty (wykaz opcjonalny)
1. WstÄp
 1.1 Cel i zakres pracy
 1.2 UkŁ,ad pracy
2. Kolejny rozdziaŁ,
 2.1 Sekcja
 2.1.1 Podsekcja
 Nienumerowana podpodsekcja
 Paragraf
...
#. Podsumownie i wnioski
Literatura
A. Dodatek
 A.1 Sekcja w dodatku
...
\$. ZawartoŁ pŁyty CD/DVD
Indeks rzeczowy (opcjonalny)

Spis treŁci – powinien byÄ generowany automatycznie, z podaniem tytuŁw i numerÖw stron. Typ czcionki oraz wielkoŁ liter spisu treŁci powinny byÄ takie same jak w niniejszym wzorcu.

Spis rysunkÖw, Spis tabel – powinny byÄ generowane automatycznie (podobnie jak Spis treŁci). Elementy te sÄ... opcjonalne (robienie osobnego spisu, w ktÖrym na przykŁad sÄ... tylko dwie pozycje specjalnie nie ma sensu).

WstÄp – pierwszy rozdziaŁ, w ktÖrym powinien znaleŁ siÄ opis dziedziny, w jakiej osadzona jest praca, oraz wyjaŁnienie motywacji do podjÄcia tematu. W sekcji „Cel i zakres” powinien znaleŁ siÄ opis celu oraz zadaŁ, do wykonania, zaŁ w sekcji „UkŁ,ad pracy” – opis zawartoŁci kolejnych rozdziaŁw.

Podsumowanie – w rozdziale tym powinny być zamieszczone: podsumowanie uzyskanych efektów oraz wnioski końcowe wynikające z realizacji celu pracy dyplomowej.

Literatura – wykaz źródeł, wykorzystanych w pracy (do każdego źródła musi istnieć odpowiednie cytowanie w tekście). Wykaz ten powinien być generowany automatycznie.

Dodatki – miejsce na zamieszczanie informacji dodatkowych, jak: Instrukcja wdrożeniowa, Instrukcja uruchomieniowa, Podręcznik użytkownika itp. Osobny dodatek powinien być przeznaczony na opis zawartości dołączonej płyty CD/DVD. Założono, że będzie to zawsze ostatni dodatek.

Indeks rzeczowy – miejsce na zamieszczenie kluczowych wyrazów, do których czytelnik będzie chciał sięgnąć. Indeks powinien być generowany automatycznie. Jego założenie jest opcjonalne.

4.2. Styl

Zasady pisania pracy (przy okazji można tu zaobserwować efekt wyrażania wpisów występujących na liście wyliczeniowej uzależnionej od długości etykiety):

1. Praca dyplomowa powinna być napisana w formie bezosobowej („w pracy pokazano ...”). Taki styl przyjęto na uczelniach w naszym kraju, choć w krajach anglosaskich preferuje się redagowanie treści w pierwszej osobie.
 2. W tekście pracy można odwołać się do myśli autora, ale nie w pierwszej osobie, tylko poprzez wyrażenia typu: „autor wykazał, że ...”.
 3. Odwołując się do rysunków i tabel należy używać zwrotów typu: „na rysunku pokazano ...”, „w tabeli zamieszczono ...” (tabela i rysunek to tworzy niewytłumaczalne, więc „rysunek pokazuje” jest niepoprawnym zwrotem).
 4. Praca powinna być napisana językiem formalnym, bez wyrażań, słów (,,sejwowanie” i „downloadowanie”), nieformalnych czy zbyt ozdobnych („najznamienszym przykładem tego niebywałego postępu ...”)
 5. Pisząc pracę należy dbać o poprawność stylistyczną... wypowiedzi
 - trzeba pamiętać, do czego stosuje się „liczba”, a do czego „ilość”,
 - nie „szereg funkcji” tylko „wiele funkcji”,
 - redagowane zdania nie powinny być zbyt długie (lepiej podzielić zdanie wielokrotnie złożone na pojedyncze zdania),
 - itp.
 6. Zawartość rozdziałów powinna być dobrze wyważona. Nie wolno więc generować sekcji i podsekcji, które mają zbyt mało tekstu lub znacząco różnić się objętością. Zbyt krótkie podrozdziały można zaobserwować w przykładowym rozdziale ??.
 7. Niedopuszczalne jest pozostawienie w pracy błędów ortograficznych czy tzw. literówek – można je przecieć znaleźć i skorygować automatycznie.
10005. Niedopuszczalne jest pozostawienie w pracy błędów ortograficznych czy tzw. literówek – można je przecieć znaleźć i skorygować automatycznie.

Rozdział 5

Uwagi techniczne

5.1. Rysunki

W niniejszym szablonie numeracja rysunków odbywa się automatycznie według następujących reguł: rysunki powinny mieć numerację ciągłą w obrębie danego rozdziału, sam zaś numer powinien składać się z dwóch liczb rozdzielonych kropką. Pierwsza liczba ma być numerem rozdziału, druga – kolejnym numerem rysunku w rozdziale. Przykładowo: pierwszy rysunek w rozdziale 1 powinien mieć numer 1.1, drugi – numer 1.2 itd., pierwszy rysunek w rozdziale 2 powinien mieć numer 2.1, drugi – numer 2.2 itd.

Rysunki powinny być wyrównane na stronie wraz z podpisem umieszczonym na dole. Podpisy nie powinny kończyć się kropką. Czcionka podpisu powinna być mniejsza od czcionki tekstu wiodącego o 1 lub 2 pkt (w szablonie jest to czcionka rozmiaru `small`). Ponadto należy zachowywać odpowiedni odstęp między rysunkiem, podpisem rysunku a tekstem rozdziału. W przypadku korzystania z szablonu odstępy te regulowane są automatycznie. Podpis i grafika muszą stanowić jeden obiekt. Chodzi o to, że w edytorach tekstu typu Office podpis nie scala się z grafiką i czasem trafia na następną stronę, osieracając grafikę. Korzystając z niniejszego szablonu i otoczenia `\figure` takie osierocenie nigdy się nie zdarzy.

Do każdego rysunku musi istnieć odwołanie w tekście (inaczej mówiąc: niedopuszczalne jest wstawienie do pracy rysunku bez opisu). Odwołania do rysunków powinny mieć postać: „Na rysunku 3.3 przedstawiono...” lub „... co ujęto na odpowiednim schemacie (rys. 1.7)”. Jeśli odwołanie stanowi całe zdanie, to wtedy wyraz „rysunek” powinien pojawić się w całości. Jeśli zaś odwołanie jest ujęte w nawias (jak w przykładzie), wtedy należy zastosować skrót „rys.”. Jeśli do stworzenia obrazka wykorzystano jakiegoś autora, to powinny one być cytowane w podpisie tego rysunku.

Należy pamiętać o tym, że „rysunki” to tworzy nieywotne. W związku z tym nie mogą „pokazywać”. Dlatego „rysunek 1.1 pokazuje ...” jest stylistycznie niepoprawne. Zamiast tego zwrotu trzeba użyć „na rysunku 1.1 pokazano ...”.

Rysunki można wstawiać do pracy używając poleceń `\includegraphics`. Zalecane jest, aby pliki z grafikami były umieszczane w katalogach odpowiadających numerom rozdziałów czy literom dodatków: `rys01`, `rysA` itd. Sposób wstawiania rysunków do pracy zademonstrowano na przykładzie rysunków ?? i ??.

Listing 5.1: Kod źródłowy przykładu wstawiania rysunków do pracy

```
\begin{figure}[ht]
\centering
\includegraphics[width=0.3\linewidth]{rys05/kanji-giri}
\caption{Dwa znaki kanji - giri}
\label{fig:kanji-giri}
\end{figure}
```

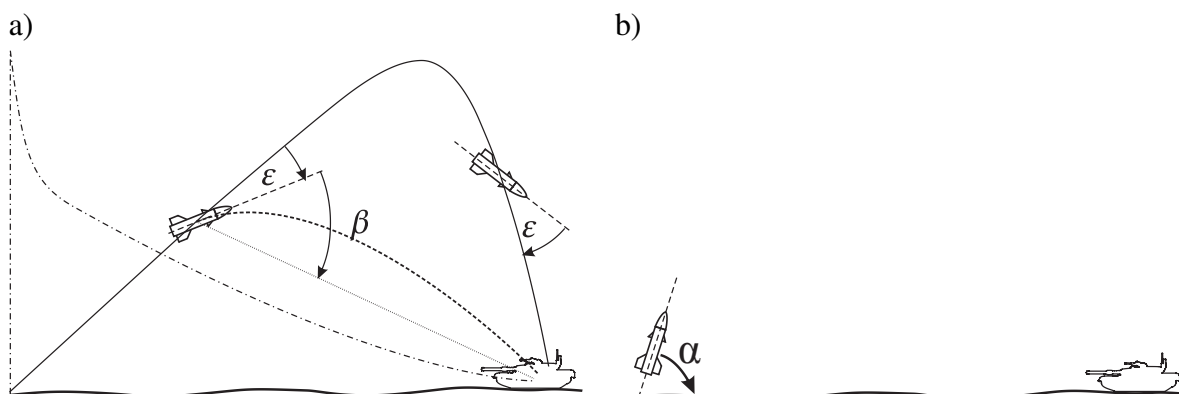
```

\begin{figure}[htb]
\centering
\begin{tabular}{@{}ll@{}}
a) & b) \\
\includegraphics[width=0.475\textwidth]{rys05/alfa1} & \\
\includegraphics[width=0.475\textwidth]{rys05/beta1} & \\
% jeli obraki s rnej wysokoci, mona je wyrwna do gry stosujc vtop
% ↪ jak niej
% \vtop{\vskip-2ex\hbox{{\includegraphics[width=0.475\textwidth]{
% ↪ rys05/beta1}}}} & \\
% \vtop{\vskip-2ex\hbox{{\includegraphics[width=0.475\textwidth]{
% ↪ rys05/alfa1}}}} & \\
\end{tabular}
\caption{Wyznaczanie trajektorii lotu rakiety:}
a) trzy podejcia, b) podejcie praktyczne
\label{fig:alfabeta}
\end{figure}

```

義理

Rys. 5.1: Dwa znaki kanji – giri

Rys. 5.2: Wyznaczanie trajektorii lotu rakiety: a) trzy podejcia, b) podejcie praktyczne

Grafiki wektorowe powinny by dostarczone w plikach o formacie pdf. Rozmiar strony w pliku pdf powinien by troszeczk wikszy ni zamieszczona na nim grafika (prosz spojrze na przyklady grafik wykorzystanych w niniejszym szablonie). Chodzi o to, aby na rysunku nie pojawiaa si niepotrzebna biaa przestrze. Grafiki rastrowe (gwnie zrzuty z ekranu bd zdjcia) powinny by dostarczane w plikach o formacie png z kompresj bezstratn. Zastosowanie kompresji stratnej, jak jpg, wprowadza niepotrzebne artefakty. Podobnie jak w przypadku grafik wektorowych, grafiki rastrowe nie powinny mie białych marginesw.

Na rysunkach nie powinno stosowa si 100% czarnego wypienienia, bo robi si plamy przebijajce si przez kartk. Zamiast tego wypienienie powinno by ok. 90% czerni.

Czcionka na rysunkach nie moe by wiksza od czcionki wiodcej tekstu (jedyne wyjtek to np. jakie nagwki). Naley stosowa czcionk kroju Arial, Helvetica bd tego samego kroju co czcionka dokumentu (texgyre-termes).

Jeli na jednym rysunku pojawi si ma kilka grafik, to zamiast stosowa subfigure lub inne otoczenia naley wstawi grafiki w tabel, opisa j indeksami a) i b), a potem odnie si do tego w podpisie (rys. ??). Czasem pomaga w pozycjonowaniu rysunkw uycie komendy: `\vtop{\vskip3ex\hbox{\includegraphics[width=0.475\textwidth]{nazwa}}}`

Na rysunkach nie wolno naduzywa kolorw oraz ozdobnikw (wiele narzdz do tworzenia diagramw dostarcza grafik z cieniowaniem, gradacj kolorw itp. co niekoniecznie przekada si na czytelno rysunku).

Podczas robienia zrzutw z ekranu naley zadba o to, by taki zrzut by czytelny po wydrukowaniu. Czyli aby pojawiajace si literki byy wystarczajco due, a przestrzenie bez treci – relatywnie mae. Przystupjc do robienia zrzutu trzeba odpowiednio wyskalowa elementy na ekranie. Na przykad robic zrzut z przegldarki FF najpierw naley wcisn CTR–0 (domylnie skalowanie), potem CTR– (zmniejszenie skali o stopie). Potem dobrze jest zawzi okno przegldarki tak, by interesujca tre wypenia je w caoci. Jeli na obserwowanej stronie jest zbyt duo pustych obszarw, to naley je jako zawzi (sterujc wielkoci okna przegldarki lub aktywnymi elementami interfejsu uytkownika). Zrzut bowiem wcale nie musi by odzwierciedleniem 1:1 domylnego ukadu obserwowanych elementw. Wane jest, by na zrzucie z ekranu pokaza interesujcy, opisywany fragment i eby ten fragment by czytelny.

Czasem problemem jest tworzenie zrzutw z ekranu, gdy wystpuj na nim dane wraliwe. Istniej dwa sposoby na radzenie sobie z tym problemem. Pierwszy polega na zastpieniu w systemie danych danych rzeczywistych danymi testowymi – wygenerowanymi tylko do celw prezentacji. Zrzut robi si wtedy na bazie danych testowych. Drugi polega na wykonaniu zrzutu z ekranu, na ktrym pokazano dane rzeczywiste, i nastpnie zamianie tych danych ju w pliku graficznym za pomoc odpowiedniego edytora (np. gimp). Czyli oryginalny zrzut z ekranu naley otworzy w edytorze, a potem nadpisa oryginalny tekst wasnym tekstem. Konieczne jest wtedy dobranie odpowiednich czcionek aby nie byo wida wprowadzonych zmian.

Uwaga: takie manipulowanie zrzutami jest usprawiedliwione jedynie w przypadku koniecznoci ochrony danych wraliwych czy te lepszego pokazania wybranych elementw. Nie moe to prowadzi generowania faszywych rezultatw!!!

5.2. Wstawianie kodu rdowego

Kod rdowy mona wstawia jako blok tekstu pisany czcionk maszynow. Uywa si do tego otoczenie `\lstlisting`. W atrybutach otoczenia mona zdefiniowa tekst podpisu wstawianego wraz z numerem nad blokiem, etykiet do tworzenia odwoa, sposb formatowania i inne ustawienia. Zaleca si stosowanie w tym otoczeniu nastpujcych parametrw:

```
\begin{lstlisting}[label=list:req1,caption=Initial HTTP Request,
                    basicstyle=\footnotesize\ttfamily]
```

Szczeglnie przydatne podczas wstawiania wikszej iloci kodu rdowego jest zastosowanie parametru `basicstyle=\footnotesize\ttfamily`. Dziaki niemu zmniejsza si czcionka, a przez to na stronie mona zmieci dusze linijki kodu. Uycie tak zdefiniowanego parametru nie jest jednak sztywnym zaleceniem. Wielko czcionki mona dobiera do potrzeb.

Listing 5.2: Initial HTTP Request

```
GET /script/Articles/Latest.aspx HTTP/1.1
Host: www.codeproject.com
Connection: keep-alive
Cache-Control: max-age=0
Accept: text/html,application/xhtml+xml,application/xml
User-Agent: Mozilla/5.0 ...
Accept-Encoding: gzip,deflate,sdch
```

```
Accept-Language: en-US...
Accept-Charset: windows-1251,utf-8...
```

Mona te sformatowa kod bez stosowania numerowanego podpisu (wtedy nie zamieszcza si caption na licie atrybutw).

```
GET /script/Articles/Latest.aspx HTTP/1.1
Host: www.codeproject.com
Connection: keep-alive
Cache-Control: max-age=0
Accept: text/html,application/xhtml+xml,application/xml
User-Agent: Mozilla/5.0 ...
Accept-Encoding: gzip,deflate,sdch
Accept-Language: en-US...
Accept-Charset: windows-1251,utf-8...
```

Istnieje moliwo wstawiania kodu rdowego w biecej linijce tekstu. Mona to zrobi na kilka sposobw:

- korzystajc z polecenia `\texttt` ustawiajcego czcionk maszynow, jak w przykladzie tutaj (efekt zastosowania komendy `\texttt{tutaj}`). Problemem jednak mog okaza si znaki podkrenienia i inne znaki kontrolne.
- korzystaj z otoczenia `\verb` zapewniajcego wypisanie kodu czcionk maszynow jak w przykadzie tutaj (efekt zastosowania komendy `\verb|tutaj|`). Problemem jest to, e polecenie `\verb` nie potrafi ama duszego tekstu.
- korzystajc z polecenia `\lstin` umoliwiajcego wypisanie kodu czcionk ustawian w opcjach jak w przykadzie tutaj (efekt komendy `\lstset{basicstyle=\ttfamily}\lstin{tutaj}`) lub tutaj (efekt komendy `\lstin[basicstyle=\ttfamily]=tutaj`).

5.3. Wykaz literatury oraz cytowania

Cytowania powinny by zamieszczane w tekcie z uciem komendy `\cite{}`. Jej argumentem powinien by klucz cytowanej pozycji (lub lista kluczy rozdzielonych przecinkiem bez spacji, jeli takich pozycji w danym miejscu cytuje si wiecej) jaki jest uywany w bazie danych bibliograficznych (plik dokumentacja.bib). Po kompilacji `bibtex` i `pdflatex` w tekcie pojawia si waciwy odsyacz do pozycji w wykazie literatury (ujty w kwadratowe nawiasy – zgodnie z tym, co definiuje styl `plabrv.bst`), za w samym wykazie (rozdzia Literatura) – zacytowana pozycja. Przykadem cytowania jest: „dobrze to opisano w pracach [?, ?]” (gdzie zastosowano komend `\cite{JS07,SQL2}`).

Co do zawartoci rekordw bibliograficznych - style `bibtex`owe potrafi „skraca” imiona (czyli wstawia, jeli taka wola, inicjay zamiast penych imion). Niemniej dobrze jest od razu przyj jak konwencj. Proponuje si, aby w rekordach od razu wstawiane byy inicjay zamiast penych imion.

Niekiedy tytuy prac zawieraj wyrazy z duymi i maymi literami. Takie tytuy naley bra w podwjne nawiasy klamrowe, aby `bibtex` nie zamieni ich na posta, w ktrej poza pierwsz liter pozostae s mae.

Jeli jaki cytowany zasb pochodzi z Internetu, to jego rekord w pliku bib powinien wyglda jak niej.

```
@INPROCEEDINGS{SQL2,
  title={{A MySQL-based data archiver: preliminary results}},
  author={Bickley, M. and Slominski, Ch.},
  booktitle = {{Proceedings of ICALEPCS07}},
  month = oct,
  day = {15--19},
```

```

    year={2007},
    note={\url{http://www.osti.gov/scitech/servlets/purl/922267}
    [dostp dnia 20 czerwca 2015]}
}

```

A to inny przykład rekordu danych bibliograficznych:

```

@TechReport{JS07,
  author = {Jdrzejczyk, J. and rdka, B.},
  title  = {Segmentacja obrazw metod drzew decyzyjnych},
  year   = {2007},
  institution = {Politechnika Wrocawska, Wydzia Elektroniki}
}

```

5.4. Indeks rzeczowy

Generowanie indeksu po trosze wyglada jak generowanie wykazu literatury – wymaga kilku kroków. Podczas pierwszej kompilacji pdf_latex generowany jest plik z rozszerzeniem *.idx (zawierajcy „surowy indeks”). Nastpnie, bazujc na tym pliku, generowany jest plik z rozszerzeniem *.ind zawierajcy sformatowane dane. Ten krok wymaga uruchomienia odpowiedniego narzdzia oraz zastosowania plik z definicj stylu Dyplom.ist. W kroku ostatnim dokonuje si kolejnej kompilacji pdf_latex (dziaki niej w wynikowym dokumencie pojawi si Indeks rzeczowy). Domylnie Indeks rzeczowy zostanie sformatowany w ukadzie dwukolumnowym.

Oczywicie aby to wszystko zadziaao w kodzie szablonu naley umieci odpowiednie komendy definiujce elementy indeksu rzeczowego (\index) oraz wstawiajce sformatowany Indeks rzeczowy do dokumentu wynikowego (\printindex). Wicej informacji o tworzeniu indeksu rzeczowego mona znale na stronie <https://en.wikibooks.org/wiki/LaTeX/Indexing>. Poniiej przedstawiono przyklady komend uytych w szablonie do zdefiniowania elementw indeksu rzeczowego:

- \index{linia komend} – pozycji gwna.
- \index{generowanie!-- indeksu} – podpozycja.

Generowanie pliku *.ind mona inicjowa na kilka sposobw:

- poprzez wydanie odpowiedniego polecenia bezporednio w linii komend
makeindex Dyplom.idx -t Dyplom.ilg -o Dyplom.ind -s Dyplom.ist
- poprzez odpalenie odpowiedniego narzdzia rodowiska. Na przykad w TeXnicCenter definiuje si tzw. output profiles:
makeindex "%tm.idx" -t "%tm.ilg" -o "%tm.ind" -s "%tm.ist"
- korzystajc z odpowiednio sparametryzowanych pakietw i komend wewntrz kompilowanego dokumentu (czyli od razu przy okazji jego kompilacji).

```

\DisemulatePackage{imakeidx}
\usepackage[noautomatic]{imakeidx}
% jeli chcemy, by indeks by generowany automatycznie programem makeindex:
%\usepackage[makeindex]{imakeidx}
% a tak pono mona przekaza opcje do programu generujcego indeks:
%\makeindex[options=-s podrecznik -L polish -M lang/polish/utf8]
%\makeindex[options=-s podrecznik]
\makeindex

```

Niestety, makeindex jest narzdzciem, ktre umieszcza cz pozycji w grupie Symbols, a nie w grupach zwizanych z literkami alfabetu. W zwizku z czym indeksowany element zaczy najcy si od polskiej literki trafia do grupy Symbols, jak np. \index{wiato}. Jeli chce

si zamieszcza w indeksie symbole matematyczne, to dobrze jest to robi jak w następującym przykładzie: `\index{$asterisk@$\ast$}` czy też `\index{c@$\mathcal{C}$}`, tj. dostarczając przy okazji klucz do sortowania. Lepiej w tym względzie radz sobie inne narzędzia, jak `texindy` lub `xindy` dostępne pod linuxem. Korzystając z nich uzyskuje się grupy polskich liter w indeksie rzeczowym (hasła zaczynające się od polskich liter już nie trafiają do grupy Symbols). Przykład polecenia wydanego z linii komend, w którym wykorzystano `texindy` zamieszczono poniżej (zakładamy kodowanie plików w UTF8, można dla niniejszego szablonu zmienić na cp1250):

```
texindy -L polish -M lang/polish/utf8 Dyplom.idx
```

To polecenie wygeneruje `Dyplom.ind` o zawartości:

```
\begin{theindex}
  \providecommand*\lettergroupDefault[1]{}
  \providecommand*\lettergroup[1]{%
    \par\textbf{#1}\par
    \nopagebreak
  }

  \lettergroup{G}
  \item generowanie
    \subitem -- indeksu, 27
    \subitem -- wykazu literatury, 27

  \indexspace

  \lettergroup{L}
  \item linia komend, 27

  \indexspace

  \lettergroup{}
  \item \textit{Świat} \textit{I}eC {\l }o, 28

\end{theindex}
```

Aby mieć większą kontrolę nad automatycznym generowaniem indeksu zostało w niniejszym szablonie wyłączone (indeks trzeba wygenerować samemu, wydając polecenie `makeindex` lub zalecane `texindy`).

5.5. Inne uwagi

Dobrym sposobem na kontrolę błądów występujących podczas kompilacji jest wstawianie linijek `\end{document}` w wybranym miejscu dokumentu. Jest to szczególnie przydatne w przypadkach, gdy błąd jest trudny do zidentyfikowania (gdy wygenerowane przez kompilator numery linii z błędami nie są tymi, w których błąd występuje). Wystarczy wtedy przestawić wspomnianą linijkę do kolejnych miejsc, a znaleźć to miejsce, gdzie występuje problem.

Aby osiągnąć apostrofy maszynowe (czyli takie złożone z samych kresek) należy użyć polecenia `"{}jak tutaj{}"` (podwójny apostrof i podwójny apostrof z na wszelki wypadek umieszczonymi nawiasami klamrowymi, nawiasy są potrzebne z tej racji, a podwójny apostrof przed niektórymi literkami zamienia je na literki z akcentami). W efekcie otrzymamy "jak tutaj". Jeśli natomiast apostrofy mają być drukarskie (czyli złożone z kropek i kresek), to należy użyć polecenia `„,jak tutaj”` (dwa pojedyncze przecinki i dwa pojedyncze apostrofy). W efekcie otrzymamy „jak tutaj”. Można też użyć znaków apostrofów odpowiednio zakodowanych jak tutaj, tylko czasem trudno pisać takie apostrofy w rodowiskach kompilacji projektów LaTeXowych.

Oto sposoby ustawienia odstępów między liniami:

- używaj komendy `\linespread{...}` (akceptowalne), przy czym atrybutem tej metody jest współczynnik zależny od wielkości czcionki. Dla czcionki wiodcej 12pt odstęp między liniami osiągnie się komendą `\linespread{1.241}`. Dla innych czcionek wiodcych wartości tego parametru są jak w poniższym zestawieniu.

```
10pt 1.25 dla \onehalfspacing
      1.667 for \doublespacing,
      ponieważ „basic ratio” = 1.2
      (\normalfont posiada \baselineskip rozmiaru 12pt)
11pt 1.213 dla \onehalfspacing oraz 1.618 dla \doublespacing,
      ponieważ „basic ratio” = 1.236
      (\normalfont posiada \baselineskip rozmiaru 13.6pt)
12pt 1.241 dla \onehalfspacing oraz 1.655 dla \doublespacing,
      ponieważ „basic ratio” is 1.208
      (\normalfont has a \baselineskip of 14.5pt)
```

Kopciutka w tym, że raz ustawiony odstęp będzie obowiązywał do wszystkich czcionek (nie działa tu jednak mechanizm zmiany współczynnika w zależności od wielkości czcionki akapitu).

- używaj pakietu `setspace` (niezalecane). Ponieważ klasa `memoir` emuluje pakiet `setspace`, w preambule dokumentu należałoby umieścić:

```
\DisemulatePackage{setspace}
\usepackage{setspace}
```

a potem można już sterować odstępami komendami:

```
\singlespacing
\onehalfspacing
\doublespacing
```

Ten sposób pozwala na korzystanie z mechanizmu automatycznej zmiany odległości linii w zależności od wielkości czcionki danego akapitu.

- korzystając bezpośrednio z komend dostarczonych w klasie `memoir` (zalecane):

```
\SingleSpacing
\OnehalfSpacing
\DoubleSpacing
```

Ten sposób również pozwala na korzystanie z mechanizmu automatycznej zmiany odległości linii w zależności od wielkości czcionki danego akapitu.

Na koniec jeszcze uwaga o rozmiarze pliku wynikowego. Ot `pdflatex` generuje pliki pdf, które zazwyczaj mogłyby być nieco lepiej skompresowane. Do lepszego skompresowania tych plików można użyć programu `ghostscript`. Wystarczy w tym celu wydać komendy (pod windowsami):

```
gswin64 -sDEVICE=pdfwrite -dCompatibilityLevel=1.4 -dNOPAUSE -dQUIET \
-dSAFER -dBATCH -sOutputFile=Dyplom-compressed.pdf Dyplom.pdf
```

W poleceniu tym można również wstawić opcję `-dPDFSETTINGS=/prepress` (zapewniając uzyskanie wysokiej jakości, zachowanie kolorów, uzyskanie obrazków w rozdzielczości 300 dpi). Ze względu na licencyjne `ghostscript` używa domyślnie algorytmów z kompresją stratną. Przy kompresji może więc dojść do utraty jakości bitmap.

Rozdział 6

Podsumowanie

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

6.1. Sekcja poziom 1

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Nam id nulla a adipiscing tortor, dictum ut, lobortis urna. Donec non dui. Cras tempus orci ipsum, molestie quis, lacinia varius nunc, rhoncus purus, consectetur congue risus.

6.1.1. Sekcja poziom 2

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Sekcja poziom 3

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Paragraf 4 Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

6.2. Sekcja poziom 1

Lorem ipsum dolor sit amet eleifend et, congue arcu. Morbi tellus sit amet, massa. Vivamus est id risus. Sed sit amet, libero. Aenean ac ipsum. Mauris vel lectus.

Dodatek A

Instrukcja wdroeniowa

Jeli praca skoczy si wykonaniem jakiego oprogramowania, to w dodatku powinna pojawi si instrukcja wdroeniowa (o tym jak skompilowa/zainstalowa to oprogramowanie). Przydaoby si rwnie krtkie how to (jak uruchomi system i co w nim robi – zademonstrowane na jakim najproszym przypadku uycia). Mona z tego zrobi osobny dodatek,

Dodatek B

Opis załączonej płyty CD/DVD

Tutaj jest miejsce na zamieszczenie opisu zawartości załączonej płyty. Należy wymienić, co zawiera.